Sfântul mucenic Lup din Novae (†304)

(23 august/ 5 septembrie)

Sfântul mucenic Lup (Lupus) a trăit la sfârşitul veacului al treilea şi începutul celui de-al patrulea şi a fost un servitor credincios al Sfântului marelui mucenic Dimitrie (Dumitru) din Tesalonic (prăznuit la 26 octombrie). Fiind de faţă la moartea stăpânului său, Sfântul Lup şi-a muiat hainele în sângele lui şi a luat inelul din mâna sfântului. Cu acestea, Sfântul Lup a făcut multe vindecări şi minuni în Tesalonic, invocând numele marelui mucenic Dimitrie. A distrus şi mulţi idoli păgâneşti, aşa încât a început să fie urmărit şi persecutat de păgâni, dar puterea lui Hristos l-a păzit nevătămat. Sfântul Lup s-a predat pe sine însuşi în mâinile chinuitorilor săi şi din porunca împăratului Maximian Galerius, i s-a tăiat capul cu sabia.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (august), ziua a douăzeci şi doua - Slujba Sfântului mucenic Lup, pentru că în 23 de zile, se sfârşeşte prăznuirea adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (Minei) 6
În această lună (august), ziua a douăzeci şi treia - Sfântul mucenic Lup (Minei).21
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Lup 26
Acatistul Sfântului mucenic Lup 34
Imnografie 46
Pr. prof. dr. Vasile Gh. Sibiescu - Viaţa şi nevoinţele Sfântului mucenic Lup 47
Vieţile Sfinţilor - Sfântul mucenic Lup 49
Sfântul mucenic Lup - drumul spre sfinţenie 51
Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Lup 52
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sfântul mucenic Lup 53
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sfântul mucenic Lup; Sfântul sfinţit mucenic Irineu, episcopul de Lugdunum.....55
Proloagele din 23 august.....58
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Lup.....63
Sfântul mucenic Lup, stâlp al credinţei printre daco-romani 64
Pr. Ioniță Apostolache - Mărturisirea mucenicească a Sfântului Lup 67
Sfântul mucenic Lup.....70
Calendar ortodox: Sfântul mucenic Lup vindecă bolile trupului și ale sufletului 72
Icoane.....74

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

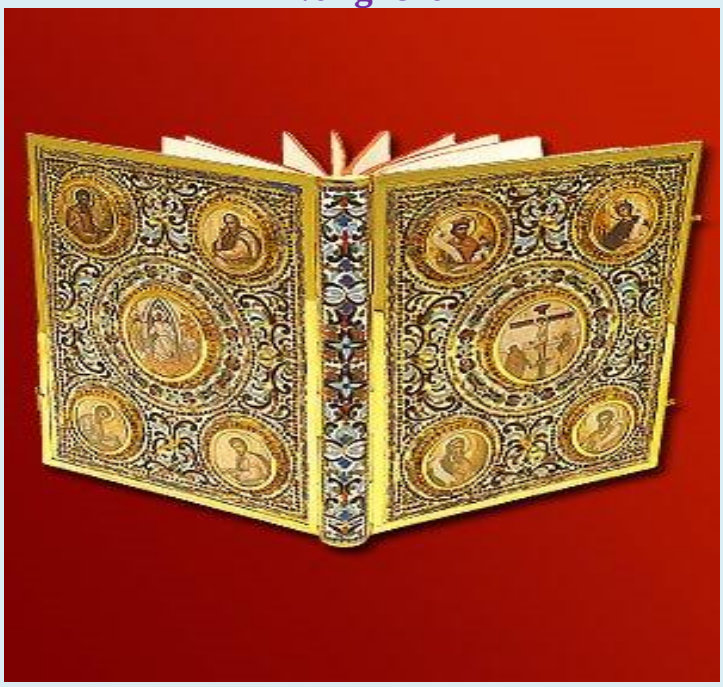

Ioan 15, 17-27; 16, 1-2

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.

18. Dacă vă urăşte pe voi lumea, să ştiţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.

19. Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăşte.

20. Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu şi pe al vostru îl vor păzi.
21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22. De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23. Cel ce Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au şi văzut şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25. Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".
26. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.
27. Şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sunteţi cu Mine.

1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiţi.
2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Apostol

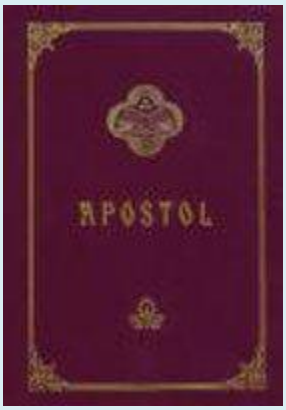

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 11, 33-40; 12, 1-2

Fraţilor,
33. Care prin credinţă, au biruit împărăţii, au făcut dreptate, au dobândit făgăduinţele, au astupat gurile leilor,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuţişul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmaşilor pe fugă;
35. Unele femei şi-au luat pe morţii lor înviaţi. Iar alţii au fost chinuiţi, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere;
36. Alţii au suferit batjocură şi bici, ba chiar lanţuri şi închisoare;
37. Au fost ucişi cu pietre, au fost puşi la cazne, au fost tăiaţi cu fierăstrăul, au murit ucişi cu sabia, au pribegit în piei de oaie şi în piei de capră, lipsiţi, strâmtoraţi, rău primiţi.
38. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii şi în munţi şi în peşteri şi în crăpăturile pământului.
39. Şi toţi aceştia, mărturisiţi fiind prin credinţă, n-au primit făgăduinţa,
40. Pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârşirea.

1. De aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte.
2. Cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.

În această lună (august), ziua a douăzeci şi doua - Slujba Sfântului mucenic Lup, pentru că în 23 de zile, se sfârşeşte prăznuirea adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (Minei)

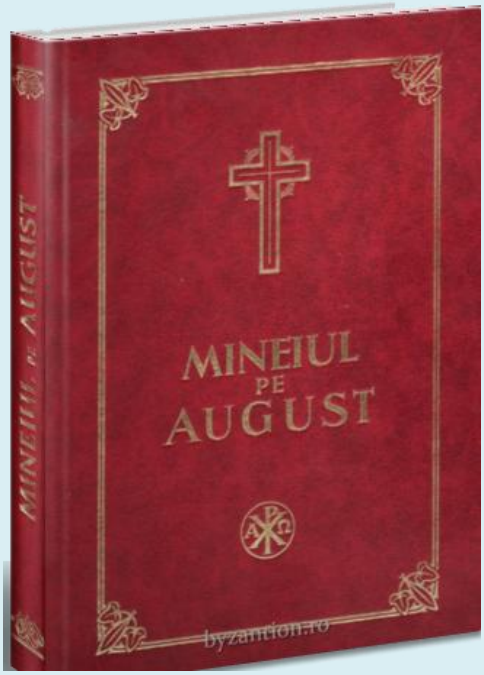

La Vecernie

La, Doamne, strigat-am..., Stihirile pe 6, ale Sfântului mucenic Agatonic 3 şi ale Sfântului mucenic Lup 3.

Stihirile Sfântului Agatonic, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Căutând bunătatea cea dintâi, şi frumuseţea cea mai presus de minte, Agatonice, cu bucurie ai mers către prea vitejeştile lupte cele de faţă, şi împleticindu-te cu vrăjmaşul, prea vitejeşte l-ai surpat la pământ, şi ţi-ai împletit diadema cea prea luminoasă a biruinţei, rugând pe Iubitorul de oameni pentru cei ce te cântă pe tine.

Împodobindu-te cu înţelepciunea, ai izvorât cuvânt curgător de viaţă, pe cei fără de înţelegere întorcând pe muncitorul mustrându-l, ai încetat viforul mulţimii dumnezeilor, şi întărind pe credincioşi a petrece întru harul cel dumnezeiesc. Pentru aceasta suferind pătimirile cele prea cumplite, către împărăţiile cele de sus purtător de cunună ai alergat.

Picându-ţi sângele pătimirii tale celei tari, ai stătut înaintea Stăpânului, făcându-te junghiere cu prea frumoasă mireasmă, jertfă curată, dar bine primit, prinos prea sfinţit, şi desăvârşită ardere. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, păzeşte în pace plinirea Bisericii, pătimitorule Agatonice.

Alte **stihiri**, ale Sfântului Lup, glasul şi Podobia aceiaşi:

Lup cel fericit, cu fierbinţeala Duhului celui dumnezeiesc, a risipit gerul cel prea greu al nedumnezeirii, şi cu sabia tăindu-se, izvorăşte râuri de vindecări, şi sufletele cele topite cu harul le rourează. Pe acesta cu bună credinţă, ca pe un prea ales rugător al nostru, şi fierbinte sprijinitor, să-l lăudăm iubitorilor de mucenici.

Întru adâncul apelor ai aruncat închinăciunile elinilor şi ai îngrozit pe cei fără de Dumnezeu, văzându-ţi minunile care prin credinţa ta se săvârşeau, prea fericite, şi stând în mijlocul acelora, ai primit dintru înălţime baia cea dumnezeiască, Dumnezeu pe tine slăvindu-te, ca pe un mucenic prea adevărat, şi viteaz diamant, şi împreună părtaş cu îngerii.

Ispitindu-se vrăjmaşii a te tăia pe tine, se tăiau unul pe altul, şi cu săgeţile săgetându-te se răneau unul pe altul, Lup purtătorule de chinuri, şi părându-li-se a te fierăstrui, spre copac aduceau rana, fiind întunecaţi, căci Domnul te păzea pe tine, fericite, pentru care ai voit a pătimi, rugătorule al sufletelor noastre, împreună-vorbitorule cu îngerii.

Slavă..., glasul 1, a lui Anatolie

După purtarea numelui ai fost numit cu numele biruinţei celei bune Agatonice mult pătimitorule, căci rănit fiind de dragostea cea dumnezeiască lepădându-te de înşelăciunea cea idolească, şi de rătăcirea tiranilor, te-ai mutat minunat către viaţa cea bună. Pentru aceasta având îndrăzneală către Hristos, roagă-te întru prea slăvită pomenirea ta, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului, asemenea

Cu cuviinţă era, singuri văzătorilor Cuvântului şi slugilor, să vadă şi adormirea Maicii Lui celei după trup, taina cea mai de pe urmă a ei câtă este, ca nu numai să vadă înălţarea Mântuitorului cea de pe pământ, ci şi pentru mutarea celeia ce L-a născut pe El să mărturisească. Pentru aceasta de pretutindenea adunându-se cu dumnezeiască putere, la Sion au ajuns, şi au petrecut pe cea mai înaltă decât

Heruvimii, care mergea la Cer. Căreia şi noi împreună; cu dânşii ne închinăm, ca celeia ce se roagă pentru sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Ceata ucenicilor s-a adunat, să îngroape pe Maica cea de Dumnezeu Născătoare, venind de la margini cu voinţa cea Atotputernică.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

Mireasa lui Dumnezeu, Împărăteasa Fecioara, slava celor aleşi, şi lauda fecioarelor, la Fiul său se mută.

Stih: Juratu-s-a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu Se va lepăda de dânsa.

Adunatu-s-a ceata ucenicilor, cu prea mărire, de la marginile lumii, să îngroape trupul tău cel dumnezeiesc şi nestricat.

Slavă..., glasul al 8-lea

După purtarea numelui primind chemarea, te-ai făcut pe sineţi Biserică a vistieriilor celor bune, Împăratului tuturor, mucenice Agatonice, şi în munci după lege nevoindu-te, ai surpat puterea cumplitului veliar, şi izbânda biruinţei ridicându-o, purtător de cunună întru cele prea înalte stai înaintea Preabunului Dumnezeu; căruia şi rugându-te nu lipsi, pentru cei ce te cinstesc pe tine, înfrumuseţarea mucenicilor.

Şi acum..., a praznicului, asemenea

Cetele fecioarelor astăzi în taină stau împrejurul patului Fecioarei şi Maicii, şi sufletele drepţilor, împrejur zburând cinstesc Împărăteasa, aducând fecioarele, adică fecioria ca o zestre în loc de mir, iar sufletele aduc cântarea cea nematerialnică a bunătăţii. Căci cu cuviinţă este Maicii lui Dumnezeu, a se înconjura cu cinstea ca o Împărătească, cu împărăteştile şi strălucitele purtări ale bunătăţilor; cu care şi noi

viaţă curată împreună aducând, să ieşim spre îngroparea adevăratei Maicii Dumnezeului nostru, cu laude şi cu cântări duhovniceşti, cu un glas fericindu-o pe dânsa.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., Şi acum..., al praznicului.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de 2 ori, Slavă..., a sfinţilor, Şi acum..., iar al praznicului.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul a toate, arătându-te pe pământ mai desfătată decât cerurile, acum te-ai mutat de pe pământ la cele cereşti, şi sufletele drepţilor şi cetele îngerilor privindu-te ca pe o Împărătească, îţi aduc ţie pururea laudă după vrednicie. Pentru aceasta nu înceta a te ruga, pentru cei ce te cântă pe tine.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna**, glas şi Podobia aceeaşi:

Ceata apostolilor fiind împrăştiată pe pământ, s-a adunat în Sion, ca să petreacă de pe pământ pe Născătoarea de Dumnezeu către Cel Preaînalt, pe care l-a născut; şi puterile cerurilor cele mai presus de lume alergau, înainte şi dănţuiau împreună duhovniceşte, strigând: Bucuraţi-vă, cerurilor, primind pe Maica lui Dumnezeu, care stăpâneşte cele văzute şi pe cele nevăzute.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Canoanele al praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 6 şi ale sfinţilor două Canoane pe 8.

Canon, al Sfântului Lup

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, te rog, îneacă-i întru adâncul nepătimirii, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ca întru omorârea trupului, să-Ţi cânt Ţie ca dintr-o alăută cântare de biruinţă.

Luminându-te pururea de strălucirile cele neînserate şi stând înaintea Luminii celei dumnezeieşti, luminează sufletul meu celui ce laud pomenirea ta cea strălucită şi purtătoare de lumină, ostaşule al lui Hristos, viteazule pătimitorule.

Intrând întru prea vitezele lupte ale mucenicilor, ai mărturisit pe Dumnezeu, cum că S-a arătat pe pământ, şi firea omenească o a îndumnezeit, prea înţelepte; şi pe dumnezeii elinilor i-ai pierdut prin puterea Duhului.

Slavă...

Umplându-ți-se inima de apele vieţii, ca un râu dumnezeiesc, ai uscat curgerile înşelăciunii; şi cu credinţa ai adăpat cugetele oamenilor, care odrăslesc roadă cerească.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca o dimineaţă bine înfrumuseţată, din coapsele tale ai răsărit pe Iisus, luminarea tuturor şi Dumnezeu, care pierde noaptea mulţimii dumnezeilor cu strălucirile cele neînserate, neispitită de nuntă Stăpână, şi luminează lumea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă...

Întărindu-te de nebiruită puterea Duhului, cu bărbăţie te-ai dezbrăcat către lupte mucenice, şi întărâtarea înşelăciunii ai stricat, Lupe prea fericite.

Gonitorul cel prea cumplit cunoscându-te pe tine mărturisitor patimilor lui Hristos, nădăjduia cu momeli ca să amăgească sufletul tău, dar s-a înşelat prea vicleanul.

Slavă...

Lovindu-te ca o vioară de Duhul cel atoate lucrător, cu bucurie ai glăsuit înaintea tiranilor, dulce viers al cunoştinţei celei dumnezeieşti, îndulcindu-i pe cei ce alergau către credinţă.

Şi acum..., a Născătoarei

Dumnezeu precum ştie, în pântecele tău sălăşluindu-Se, nu a clintit cheile fecioriei tale, Curată, şi pe piatra cea neclătită a credinţei pe toţi i-a întărit.

Irmosul: Biserica cea stearpă a născut din păgâni şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; minunatului Dumnezeului nostru să-I cântăm: Sfânt eşti, Doamne.

Condacul Sfântului, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Chemare bună câştigându-ţi cugetătorule de Dumnezeu, de către credinţa oamenilor celor vicleni te-ai întors, netemându-te de munci Agatonice mărite. Pentru aceasta te-ai făcut bunătăţilor moştenitor, şi ai luat cu cei împreună pătimitori cu tine, după vrednicie cunună nestricăcioasă.

Icos: Pe Cel Bun şi de oameni Iubitor, roagă-L Agatonice prea înţelepte, ca să facă bună răutatea inimii mele, şi să-mi dăruiască cuvânt, ca că laud după vrednicie nevoinţele tale, care ai răbdat pentru credinţa lui Hristos, Dumnezeul nostru; precum pretutindenea ai cercetat ca un mucenic şi păstor şi lupii gonind, ai povăţuit turma ta la pământul adevărului, strigând cu îndrăzneală: Ca nişte oi de junghiere ne-am asemănat; pentru aceasta să murim, ca să luăm cunună nestricăcioasă.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Strălucindu-te de pătimire ca aurul în cuptor, raze de tămăduiri ai fulgerat, înţelepte, şi prin dar ai risipit întunericul dracilor. Pentru aceasta toţi prăznuim prea sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu fericite mucenice Agatonice pătimitorule.

Slavă..., a Sfântului mucenic Lup, glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Curăţindu-ţi vederea sufletului tău, ai primit raza Treimii, şi sufletele cele dintru întuneric, le-ai luminat, prea înţelepte, cu lumina dumnezeieştilor tale cuvinte Lupe, mucenice al Domnului; pentru aceasta te-ai mutat întru lumina cea neînserată, neîncetat rugându-te pentru noi, cei ce te cinstim şi cu credinţă te lăudăm pe tine.

Şi acum..., a prazniculuiu, glas acelaşi

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Strigă Davide, ce praznic este acesta? Care l-ai lăudat oarecând în cartea Psalmilor; că pe fiica Maica lui Dumnezeu şi Fecioara, o a mutat la locaşurile cele de acolo, Hristos, cel ce S-a născut dintr-însa fără sămânţă. Şi pentru aceasta se bucură maicile şi fecioarele, şi miresele lui Hristos strigând: Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la împărăţiile cele de sus.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce cântă: mărire, Hristoase, puterii Tale.

Trecând hotarele ceste pământeşti ale neputinţei omeneşti, fericite, bătut fiind cu toiege, rănile le-ai suferit, purtând toiagul puterii cel mântuitor, Crucea Dumnezeului nostru; pururea prea mărite Lupe.

Nădăjduind către Domnul, Lupe purtătorule de chinuri, prin dumnezeiască ajutorinţă, ai rămas neclintit ca un munte, pentru aceasta zdruncinăturile mădularelor tale le-ai răbdat, înălţându-te către Cer cu dragostea cea dumnezeiască.

Slavă...

Fiind plin de credinţă şi de înţelepciune şi de dar, în mijlocul legiuitorilor ai mărturisit pe cuvântul lui Dumnezeu; şi de săgeţile cele ce ţi se trimiteau nu te-ai îngrijorat; fiind oprite de puterea lui Hristos, a se apropia de tine.

Şi acum..., a Născătoarei

Adâncul înţelepciunii Iisus aflându-te pe tine, singură curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, S-a pogorât peste tine ca o ploaie, şi pâraiele cele cumplite ale păgânătăţii, cu dumnezeiescul dar le-a înecat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Păgânii nu vor vedea slava Ta, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni!

Înfricoşatu-te-au vrăjmaşii a te tăia pe tine bucăţi, iar mai mult pe sineşi tăindu-se, prin orânduielile cele dumnezeieşti, te vedeau păzindu-te nevătămat şi nerănit.

Înălţatu-ţi-ai mărite ochiul sufletului, spre Piatra cea neruptă, întărindu-te de dumnezeiasca putere, şi nicicum clătinându-te de valurile muncilor celor amare, mucenice.

Slavă...

Cu stropirile sângiurilor tale, jeratecul cel idolesc l-ai stins pătimitorule, şi cu focul chinurilor tale, toată înşelăciunea o ai ars, cu Duhul cel Sfânt aprinzându-te.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe prea curata, cu minte curată să o cinstim, pe frumuseţea lui Iacov, şi cu faptele cele dumnezeieşti înfrumuseţându-ne, cu prea mărire să o cântăm, ca pe Maica Dumnezeului nostru.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Suferit-ai chinurile trupului prea cu tărie, chinuind cugetările cele nedumnezeieşti ale nelegiuitorilor, şi cu amarele bătăi mulţimea dracilor, vrednicule de minune.

Scuturat-ai şi ca praful ai zdrumicat, pe dumnezeii celor fără de Dumnezeu, şi pe sineţi te-ai ridicat stâlp însufleţit al bunei credinţe, şi chip al bărbăţiei de Dumnezeu insuflate.

Slavă...

Desfătându-se în munci, se veselea măritul purtătorul de chinuri, văzând cu Duhul mai-nainte cununile şi bună mărirea cea veşnică, care va să fie mucenicilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Născut-ai Preacurată, pe care mai-nainte de veci fără de începere L-a născut Tatăl, şi cu sân ai aplecat pe Hrănitorul. Mai presus de minte este minunea, şi mai presus de cuvânt este taina.

Irmosul: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona, în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, Împărate al puterilor.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi doua, pomenirea Sfântului mucenic Agatonic, şi a celor dimpreună cu dânsul: Zotic, Zinon, Teoprepie, Achindin şi Severian.

Stih: Numirea lui Agatonic prea nemincinoasă este cu adevărat,
Căci bună biruinţa acestuia cea prin sabie o a strigat
Întru această lună în a douăzeci şi doua zi,
Agatonic prin sabie din viaţă se săvârşi
Meşteşugirile atot-meşteşugăreţului le-au surpat
Trei bărbaţi care silnicia meşteşugirii au răbdat.

Între mucenicii cei de sabie tăiaţi cu adevărat,
Şi Severian se numără, ca cel de sabie tăiat.
Iată la noi şi Cirineu nou s-a aflat,
Carele nu prin silnicie, cea de voie Cruce a răbdat.

Mucenicul lui Hristos, Agatonic a fost în zilele împăratului Maximian, şi fu prins de oarecarele comit anume Evtolmie, care fiind trimis din Nicomidia de împăratul, la părţile Pontului, adică a Mării Negre, ca să omoare pe creştini. Şi mergând cu o corabie, sosi la limanul ce-i zic Carpin, şi acolo aflând pe Sfântul Zotic cu ucenicii lui, care mărturiseau pe Hristos, îi osândi cu moartea Crucii.

După aceea întorcându-se la Nicomidia, şi aflând că cel ce se zicea principe a crezut prin oarecarele Agatonic, care întorcea pe elini de către idoli, şi-i aducea către Hristos, trimise de-i prinse pe amândoi, şi pe Sfântul Agatonic îl bătu rău, iar pe principe îl aduse în Tracia, şi cu alţi creştini împreună legaţi, şi cu Agatonic, unde se află împăratul, ca să-şi dea seama la dânsul; şi venind la satul ce-i zic Patamo, omorî pe Sfântul Zinon, şi pe Teoprepie şi pe Achindin, cu cumplite munci, căci nu putea să umble atunci de rănile muncilor. După aceea apropiindu-se la Halchedon, omorî cu sabia şi pe Sfântul Severian care propovăduia cu îndrăzneală pe Hristos; iar la Vizantia, stând înaintea lui Agatonic cu cei ce erau împreună cu dânsul legaţi şi cu prinţul, şi scoţându-l afară din cetate, fu bătut rău. Deci sosind la Silivria la locul ce-i zic Amus, unde era Maximian, li s-au tăiat capetele lui Agatonic împreună şi prinţului şi a altor creştini, câţi adusese comitul din Nicomidia, şi aşa au luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenițe Antusa, şi a Sfinţitului mucenic Atanasie episcopul, care o a botezat pe dânsa, şi pe mucenicii Harisim şi Neofit slugile ei.

Stih: Ca pe un trandafir înflorit, din pământul Seleuciei
Pe Antusa cu mâinile o au secerat îngerii.
Atanasie zicea: Şi moarte de sabie voi răbda,
Şi viu, între prietenii cei vii ai lui Hristos mă voi număra.
Doi robi fiind tăiaţi amândoi au nimerit.
Bunul lor neam, pe care de demult l-au fost pierdut

Aceasta a fost în zilele împăratului Valerian din cetatea Seleucia, fiică lui Antonie şi Mariei, care erau foarte bogaţi şi daţi la slujirea idolilor, deci crezând în taină şi poftind să ia Botezul lui Hristos, şi să vadă pe episcopul Atanasie care propovăduia cuvântul lui Dumnezeu în Tarsul Ciliciei, plecă pe maica sa de i-a dat o pereche de

catâri, pe care încălecând zise că se duce la doica ei, şi luând cu sine doi fameni robi pe Harisim şi pe Neofit, îşi ţinură calea.

Deci în vremea când mergea ea pe cale s-a făcut o minune înfricoşată, căci atunci episcopul Atanasie fiind ridicat de îngeri, stătu de faţă înaintea ei, pe care dacă-l văzu şi află cine este, îl rugă căzându-i la picioare, ca să o săvârşească cu dumnezeiescul Botez, şi nefiind apă, a făcut episcopul rugăciune, şi îndată a ieşit de jos o fântână, şi se arătă doi îngeri în chip de slujitori, dând două veşminte albe Sfintei; deci se boteză ea şi cele două slugi ce erau cu dânsa, şi dându-şi haina ei cea scumpă şi grea cu aur ţesută episcopului, îl rugă să o dea la săraci, şi ea îmbrăcându-se cu haină mai smerită şi mai proastă, se duse la doica ei, iar ea nu o primi, înfruntându-o pentru hainele cele proaste cu care era îmbrăcată şi pentru credinţa lui Hristos.

Deci întorcându-se la muma sa şi aflându-o mâhnită şi pe dânsa căci ea, adică fiica ei se botezase în Hristos; pentru aceea ieşind pe ascuns, se duse la episcopul Atanasie, şi luă cinul călugăresc şi se îmbrăcă în haine de păr, şi aşa ridicând Crucea Domnului, ieşind se duse la pustie, şi locuind douăzeci şi trei de ani cu fiarele, şi luând hrană de la ele prin dumnezeiasca pronie, şi suferind multe bântuieli de la draci, şi-a dat sufletul cu pace la Dumnezeu; închipuindu-se pe sine pe piatra unde era obişnuită a dormi.

Iar pe episcopul Atanasie prinzându-l elinii, l-au dus la Valerian împăratul şi dându-i strânsoare cu multe munci de bice şi de toiege rănit, i s-a tăiat capul.

Asemenea şi ceilalţi doi sfinţi fameni mai sus zişi, Harisim şi Neofit, fiind oameni mai de cinste ai fericitei Antusei, şi botezându-se împreună cu dânsa de episcopul Atanasie, despărţindu-se stăpâna sa de ei şi săvârşindu-se şi episcopul cu mucenicie, se duseră la Valerian, şi numindu-se că sunt creştini, îi trimise băgaţi în fiare la ducele Apelian. Şi mărturisind înaintea lui pe Hristos Dumnezeu adevărat, au fost spânzuraţi şi strujiti peste tot trupul vreo trei ceasuri, după aceea au fost bătuţi tare cu toiege şi apoi li se tăiară capetele.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici: Irineu, Or şi Oropsis.

Stih: Trei de sabie fiind tăiaţi de trei voievozi ai înşelăciunii cu adevărat.
În adâncul sângiurilor lor celor vărsate i-au cufundat.

Fericitul Irineu era diacon Bisericii şi propovăduia în privelişte pe Hristos Dumnezeu că este adevărat; pentru care prinzându-se de elini şi dându-se Domnitorului,

îndată cu Or împreună şi cu Oropsie, au fost aruncaţi în foc; şi ploaie îndată pogorându-se au ieşit din foc nevătămaţi, apoi a fost daţi la fiare şi spânzurându-i de un lemn, i-au strujit cumplit; şi din toate acestea rămânând nevătămaţi li s-au tăiat capetele de sabie.

Tot în această zi, pomenirea şi prăznuirea Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu la Pirsa din Elada.

Stih: De la Pirsa la Elada icoana celei Preacurate,
Fiind râu de minuni pururea curgătoare izvorăşte.

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi treia, pomenirea Sfântului mucenic Lup.

Stih: Lup se află rob, iar prin sabie,
Liberându-se, prieten lui Hristos se apropie.
Lup întru această lună, în a douăzeci şi treia zi,
De ascuţitul sabiei din viaţă se săvârşi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai izbăvit din foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate prigoneau pe cei drepţi, prea lăudate Doamne, bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Fiind strălucit cu frumuseţile patimilor, celor făcătoare de frumuseţe, cu bucurie stai acum, înaintea Celui ce pentru noi a suferit patimă pe Cruce, strălucindu-te cu dumnezeieşti revărsările luminii, mărite.

Vărsându-se arătat apă din Cer cu prea mărire, te-a luminat şi te-a împuternicit, îndemnând sufletul tău a striga: Prea lăudate Doamne, Dumnezeule al părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă...

În mijlocul vrăjmaşilor ai stătut ca un turn nesurpat, neclintindu-ţi-se mintea de măiestriile muncilor celor de multe feluri, şi cu mare vitejie ai surpat înşelăciunea, pururea pomenite pătimitorule.

Şi acum..., a Născătoarei

Cel ce locuieşte în ceruri te-a ales pe tine singură frumuseţea lui Iacov, şi locuind în pântecele tău Preacurată, nicicum n-a clintit cheile fecioriei tale, binecuvântată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

După prea multe chinuri, lui Dumnezeu ţi-ai plecat grumazul, fericite, tăindu-ţi-se capul de sabie, şi întru uimire prin credinţă ai tăiat capetele bărbaţilor celor prea fărădelege.

Datu-te-ai pe sineţi spre junghiere de bunăvoie, ca un mieluşel fără de răutate, închipuind pe Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, care nu Se împotriveşte, nici strigă.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sicriul tău s-a făcut doctorie izgonitoare de tot felul de boli, şi casă de tămăduire necheltuită a sufletelor; căci de la Dumnezeu, te-ai îmbogăţit cu darul tămăduirilor, Lupe prea lăudate.

Şi acum..., a Născătoarei

Toată făptura binecuvântează pe Cel născut al tău Fecioară, care cu binecuvântări ne-a încununat pe noi, şi blestemul l-a ridicat întru-tot binecuvântată, singură prea slăvită, care ai umplut de daruri neamul nostru.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrările, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, prin boala neascultării...

Propovăduind pe Soarele, Hristos, te-ai arătat ca o stea mult-luminoasă, celor ce dormeau întru întunericul pierzării, de la care strălucindu-te prin credinţă, te-ai arătat părtaş zilei celei neînserate mucenice vrednicule de minune.

Astăzi pomenirea ta ne-a strălucit nouă mai luminat decât soarele, luminând tot pământul, şi gonind norii sufletelor, şi ridicând întunericul patimilor, pe care peste an o prăznuim.

Slavă...

Sionul cel de sus, mitropolia celor aleşi, cu bucurie poartă duhul tău, şi Biserica celor întâi născuţi se luminează; iar noi credincioşii, te cinstim pe tine, prea fericite, cerând ca să ne mântuim prin rugăciunile tale Lupe, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu razele luminii celei dintru tine, luminează sufletul meu, dumnezeiască Mireasă, ridică-mă pe mine cela ce zac în groapa pierzării, surpând pe vrăjmaşii cei ce pururea scârbesc inima mea, şi mă împing către patimi, prea curată Fecioară.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus. Iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta, toţi te mărim.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Prea luminată pomenirea mucenicului Agatonic, cu luminoasă prăznuire să o săvârşim, pe care o a împreunat darul, cu adormirea Preacuratei. Căci viteazul acesta pătimind cu suflet tare, a ruşinat pe tirani, şi bucurându-se stă acum înaintea lui Hristos purtător de cunună, rugându-se pentru noi cei ce-l lăudăm pe dânsul.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Apostoli de la margini, adunându-vă aicea în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, primeşte duhul meu.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Pământul cu îngroparea ta s-a binecuvântat Fecioară, iar văzduhul s-a sfinţit prin străină suirea ta, ceea ce ai murit după legea firii.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

Cu cântări petrecând cinstitul şi de Dumnezeu primitorul trupul tău, dumnezeieştii apostoli au strigat: Unde te duci acum, Stăpână?

Stih: Juratu-s-a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu Se va lepăda de dânsa.

Trupul tău neapropiat a fost de stricăciune, şi după legea firii a fost dat spre îngropare, dar rămâne fără stricăciune.

Slavă..., Şi acum..., asemenea

Toţi pământenii împreună cu osârdie să alergăm, cu cei fără de trupuri, să îngropăm pe ceea ce a născut pe Făcătorul zidirii.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile Praznicului Cântarea a 8-a. Dintru amândouă Canoanele, cu Irmosul pe 6.

În această lună (august), ziua a douăzeci şi treia - Sfântul mucenic Lup (Minei)

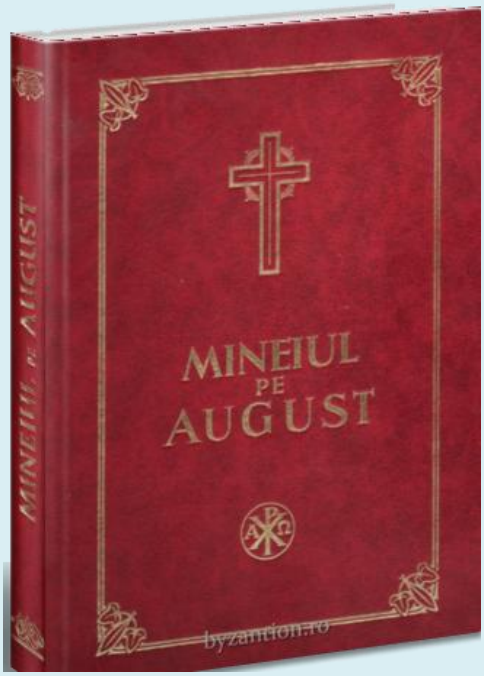

Tot în această zi, se odovăieşte praznicul adormirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, şi se cântă slujba aşa:

Seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am..., Stihirile praznicului 6. Cele cântate la însuşi praznicul, Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

De este Sâmbătă, Slavă..., a praznicului, Şi acum...,Dogmatica glasului de rând. La Stihoavnă Stihirile praznicului, Slavă..., Şi acum..., a praznicului. Troparul praznicului. Ectenia şi Otpustul.

La Pavecerniţă, după Sfinte Dumnezeule..., Condacul praznicului. Iar Miezonoptica o punem după obicei.

La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul.... Troparul praznicului, de 3 ori. După Catisme, Sedelnele praznicului, Canonul praznicului, cu Irmosul pe 8, şi altul cu Irmosul pe 6, Irmoasele amânduror Canoanelor de câte 2 ori. Catavasie: Cea împodobită cu dumnezeiasca slavă... după a 3-a Cântare, Ipacoi al praznicului. După a 6-a Cântare, Condacul şi Icosul praznicului. La a 9-a Cântare; Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Pripelile praznicului. După a 9-a Cântare, Luminânda praznicului de 2 ori.

La Laude Stihirile praznicului pe 4, Slavă..., Şi acum..., a praznicului. Doxologie mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul praznicului. Ecteniile şi Otpustul, şi Ceasul 1.

La Liturghie fericirile de la amândouă Canoanele, din Cântarea a 9-a, cu Irmosul pe 8. După Ieşire, Troparul praznicului, Slavă..., Şi acum..., Condacul, Prochimen, Aliluia, şi Chinonicul praznicului, Apostolul şi Evanghelia zilei, apoi ale praznicului.

Cade-se a şti: Că de se va întâmpla sfârşitul praznicului adormirii Născătoarei de Dumnezeu Duminică.

Sâmbătă seara la Vecernia cea mică, Stihirile Învierii, Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

La Stihoavnă, o Stihiră a Învierii, şi a praznicului, Stihoavnă cu Stihirile lor de la Vecernia cea mare. Slavă..., Şi acum..., a praznicului. Troparul învierii, Slavă..., Şi acum..., al praznicului.

La Vecernia cea mare, cântăm: Fericit bărbatul...Catisma toată. La Doamne Strigat-am..., Stihirile Învierii 4, şi ale praznicului 6. Cele ce se cântă la însuşi Praznicul, Slavă..., a praznicului, Şi acum..., Dogmatica glasului de rând.

La Litie Stihirile şi Slavă..., Şi acum..., a praznicului. La Stihoavnă Stihirile învierii, Slavă..., Şi acum..., a praznicului. După Sfinte Dumnezeule..., Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, şi al praznicului o dată. Şi binecuvântarea pâinilor, şi citirea.

La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul... Troparul învierii de 2 ori, Slavă..., Şi acum..., al praznicului. După Catisme, Sedelnele învierii, cu a Născătoarei lor, şi citire din tâlcuirea Evangheliei Duminicii rândului, şi celelalte după orânduială. Canonul învierii cu Irmosul pe 4, şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi ale praznicului amândouă Canoanele pe 8, Catavasie: Cea împodobită cu dumnezeiasca slavă... După a 3-a Cântare, Condacul şi Icosul şi Ipacoi al praznicului, după a 6-a Cântare, Condacul şi Icosul învierii, la a 9-a Cântare, cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Luminânda învierii, Slavă..., Şi acum..., a praznicului.

La Laude Stihirile învierii 4, şi ale praznicului 4, cu cea de Slavă..., cu Stihirile praznicului. Slavă..., Stihira Evangheliei, Şi acum...: Prea binecuvântată eşti...

Doxologie mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul învierii numai, Ectenia, Şi Otpustul, şi ceasul 1.

La Ceasuri, Troparul învierii, Slavă..., al praznicului, Şi acum..., al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul praznicului. Asemenea şi la celelalte Ceasuri, Condacul învierii, şi al praznicului, zicem schimbându-le.

La Liturghie fericirile glasului pe 6, şi ale praznicului, Cântarea a 9-a, pe 4. După Ieşire. Troparul învierii, şi al praznicului, Slavă..., Condacul învierii, Şi acum..., al praznicului. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul Duminicii, şi ale praznicului;

Vezi: Din ziua aceasta se cântă Catavasia: Crucea însemnând Moise... până la 21 de zile ale lunii septembrie.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea Sfântului mucenic Lup.

Stih: Lup se află rob, iar prin sabie,
Liberându-se, prieten lui Hristos se apropie.
Lup întru această lună, în a douăzeci şi treia zi,
De ascuţitul sabiei din viață se săvârşi.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Irineu episcopul Sirmiului.

Stih: Al Sirmiului fiind tăiat s-a împărtăşit spre îngropare,
De proaste băile râurilor, prin sângiurile sale.

Acest sfânt a fost pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, episcop Sirmiului, şi fiind prins din Sirmiu, a fost adus la Peonia, şi stătu înaintea guvernatorului Prov, mărturisind şi propovăduind credinţa în Hristos adevăratul Dumnezeul nostru. Deci a fost închis în temniţă, apoi scoţându-l a fost bătut, după aceea luându-şi răspunsul cel de pierzare, tăindu-i-se capul a fost aruncat în râul ce-i zic Saon, şi aşa i se săvârşi mucenicia.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Irineu, episcopul Lugdunilor.

Stih: Irineu grăbeşte, să lase pământul prin sabie,
Căci este aprins, de cereasca dragoste.

Acesta a fost pe vremea lui Marcu Antonin împăratul, om vechi, diadoh al fericiţilor apostoli, fiind episcop LugduniIor celor din Galia, care a lăsat multe cărţi la Biserică, adeverind credinţa noastră; dintru care au luat cei mai de pe urmă pricinile tâlcuirii dumnezeieştilor Scripturi. Acesta primind cârmuirea Bisericii cetăţii ce s-a zis mai sus după episcopul Potino care a mărturisit pentru Hristos, şi răpind cu multe cuvinte şi învăţături din rătăcirea idolilor, şi aducând către Hristos pe mulţi mucenici, în cea de apoi şi el săvârşindu-se de sabie de cei cel goneau, a luat cununa muceniciei.

Tot în această zi, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Calinic, patriarhul Constantinopolului.

Stih: Calinic aşteptând îndulcirea cea stătătoare,
Către sfârşit, nu se află cu dezgustare.

Acesta întâi era preot şi schevofilax Bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, celei din Vlaherne. Iar pentru bunătăţile cele dumnezeieşti ce avea, a fost hirotonit arhiepiscop Constantinopolului, în zilele lui Iustinian cel tânăr, ce se zice şi rignomitis adică nas tăiat, nepotul lui Iraclie, care prepunând şi cugetând multe scârbe împotriva lui, îi porunci odată să dea binecuvântare ca să se surpe Biserica Născătoarei de Dumnezeu ceea ce se numea a Mitropoliilor.

Iar Sfântul răspunse: Că nu este rugăciune de stricăciune, ci mai vârtos de zidire, că Dumnezeu, zice, a făcut lumea spre întărire, iar nu spre stricăciune. Deci grăbindu-l cei ce erau trimişi, şi supărându-l şi silindu-l, zise fericitul: Slavă ţie Hristoase, Celuia ce pururea îngăduieşti, şi îndată Biserica, se surpă. Deci scoţându-se, împăratul din împărăţie, pentru cele multe ale lui fapte fără de cale, şi tăindu-i-se nasul a fost izgonit la Hersona, şi de acolo scăpând, a luat ajutor de oşti de la bulgari, şi mergând la zidurile Constantinopolului, plecă cu vicleşug pe patriarhul şi pe tot sfatul de ieşiră şi-l primiră. Apoi îşi călcă jurământul ce-l făcuse pe cinstita Cruce şi pe sfânta Evanghelie, şi pe cinstitul trup şi sânge. Şi cum intră înlăuntru în cetate, îndată umplu cetatea de omor.

Şi a fost răpit fericitul Calinic de ostaşii lui, şi izgonit la Roma, arătându-i Iustinian nasul cel tăiat, şi chinuindu-l că a fost jurat cu dânsul, de care n-avea ştire nici de unele dumnezeiescul acela om, şi marele Arhiereu. După aceea ducându-l la Roma, a fost pus la o temelie de zid, şi-l zidiră pe dinafară, că aşa poruncise tiranul. Şi

peste patruzeci de zile spărgând zidul, s-a aflat încă viu cu suflet, şi mai trăind patru zile după aceea, către Domnul s-a mutat, şi a fost îngropat în Biserica Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, precum poruncise trimişii, Papei celui ce era atunci la Roma.

Tot în această zi, Sfinţii treizeci şi opt de mucenici cei din Tracia, de sabie sau săvârşit.

Stih: Întreită zecimea de mucenici, sabia suferea.
Şi număr de alţi opt încă împreună nevoitori avea.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Lup

Troparul Sfântului mucenic Lup, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Lup, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, te rog, îneacă-i întru adâncul nepătimirii, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ca întru omorârea trupului, să-Ţi cânt Ţie ca dintr-o alăută cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te pururea de strălucirile cele neînserate şi stând înaintea Luminii celei dumnezeieşti, luminează sufletul meu al celui ce laud pomenirea ta cea strălucită şi purtătoare de lumină, ostaşule al lui Hristos, viteazule pătimitor.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Intrând în vitejeştile lupte ale mucenicilor, ai mărturisit pe Dumnezeu, cum că S-a arătat pe pământ şi firea omenească a îndumnezeit-o, prea înţelepte şi pe idoli i-ai pierdut prin puterea Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Umplându-ţi-se inima de apele vieţii, ca un râu dumnezeiesc, ai uscat curgerile înşelăciunii şi cu credinţa ai adăpat cugetele oamenilor, care odrăslesc roadă cerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca o dimineaţă bine înfrumuseţată, din coapsele tale ai răsărit pe Iisus, Luminarea tuturor şi Dumnezeu, care pierde noaptea mulţimii zeilor cu strălucirile cele neînserate, neispitită de nuntă, Stăpână şi luminează lumea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă...

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te de nebiruită puterea Duhului cu bărbăţie te-ai dezbrăcat pentru lupte, mucenice şi întărâtarea înşelăciunii ai stricat, prea fericite mucenice Lup.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gonitorul cel prea cumplit cunoscându-te pe tine mărturisitor al patimilor lui Hristos, nădăjduia cu momeli ca să amăgească sufletul tău, dar s-a înşelat prea vicleanul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lovindu-te ca o vioară de Duhul cel a toate lucrător, cu bucurie ai glăsuit înaintea tiranilor, dulcele vers al cunoştinţei celei dumnezeieşti, îndulcindu-i pe cei ce alergau către credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu precum ştie, în pântecele tău sălăşluindu-Se, nu a clintit cheile Fecioriei tale, curată şi pe piatra cea neclintită a credinţei pe toţi i-a întărit.

Irmosul: Biserica cea stearpă a născut din păgâni şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; minunatului Dumnezeului nostru să-I cântăm: Sfânt eşti, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus Cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce cântă: mărire, Hristoase, puterii Tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trecând hotarele cele pământeşti ale neputinţei omeneşti, fericite şi bătut fiind cu toiege, rănile le-ai suferit, purtând Toiagul puterii cel mântuitor, Crucea Dumnezeului nostru, pururea prea mărite mucenice Lup.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nădăjduind către Domnul, purtătorule de chinuri mucenice Lup, prin dumnezeiescul ajutor, ai rămas neclintit ca un munte; pentru aceasta, zdruncinăturile mădularelor tale le-ai răbdat, înălţându-te către cer cu dragostea cea dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind plin de credinţă, de înţelepciune şi de dar, în mijlocul legiuitorilor ai mărturisit pe Cuvântul lui Dumnezeu şi de săgeţile ce ţi se trimiteau nu te-ai îngrijorat; căci erau oprite de puterea lui Hristos, a se apropia de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Adâncul înţelepciunii Iisus aflându-te pe tine singură curată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, S-a pogorât peste tine ca o ploaie şi pâraiele cele cumplite ale păgânităţii, cu dumnezeiescul dar le-a înecat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Păgânii nu vor vedea slava Ta, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni!

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfricoşatu-te-au vrăjmaşii a te tăia pe tine bucăţi; dar mai mult pe ei înşişi tăindu-se, prin orânduielile cele dumnezeieşti, te vedeau păzit nevătămat şi nerănit.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-ţi-ai, mărite, ochiul sufletului spre Piatra cea neruptă, întărit fiind de dumnezeiasca Putere şi nicidecum clătinându-te de valurile chinurilor celor amare, mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu stropirile sângiuirilor tale, jăratecul cel idolesc l-ai stins, pătimitorule şi cu focul chinurilor tale, toată înşelăciunea ai ars-o, cu Duhul Sfânt aprinzându-te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe prea curata, cu minte curată să o cinstim, pe frumuseţea lui Iacov şi cu faptele cele dumnezeieşti înfrumuseţându-ne, cu prea mărire să o cântăm, ca pe Maica Dumnezeului nostru.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suferit-ai chinurile trupului cu tărie, chinuind cugetările cele lipsite de credinţă ale nelegiuitorilor şi cu amarele bătăi mulţimea demonilor, vrednicule de minune.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scuturat-ai şi ca praful ai zdrobit pe zeii celor fără de Dumnezeu; iar pe tine te-ai ridicat stâlp însufleţit al dreptei credinţe şi chip al bărbăţiei, de Dumnezeu insuflate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Desfătându-se în chinuri, se veselea măritul purtător de chinuri, văzând cu duhul mai înainte cununile şi buna mărire cea veşnică, care are să fie mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai, Preacurată, pe Cel pe care mai înainte de veci fără de începere L-a născut Tatăl şi la sân ai alăptat pe Hrănitorul. Mai presus de minte este minunea şi mai presus de cuvânt este Taina.

Irmosul: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona, în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, Împărate al puterilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai izbăvit din foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate prigoneau pe cei drepţi, prea lăudate Doamne, bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind strălucit cu frumuseţile patimilor, celor făcătoare de frumuseţe, cu bucurie stai acum, înaintea Celui ce pentru noi a suferit patimă pe Cruce, strălucind cu dumnezeieştile revărsări ale Luminii, mărite.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vărsându-se în chip vădit apă din cer cu prea mărire, te-a luminat şi te-a împuternicit, îndemnând sufletul tău a grăi: Prea lăudate Doamne, Dumnezeule al părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În mijlocul vrăjmaşilor ai stat ca un turn nesurpat, neclintindu-ţi-se mintea de măiestriile chinurilor celor de multe feluri şi cu mare vitejie ai surpat înşelăciunea, pururea pomenite pătimitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce locuieşte în Ceruri te-a ales pe tine singură frumuseţea lui Iacov şi locuind în pântecele tău, prea curată, nicidecum n-a clintit cheile fecioriei tale, Binecuvântată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După prea multe chinuri, lui Dumnezeu ţi-ai plecat grumazul, fericite, tăindu-ţi-se capul de sabie şi în uimire prin credinţă ai tăiat capetele bărbaţilor celor fărădelege.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Datu-te-ai pe tine spre junghiere de bună voie, ca un mieluşel fără de răutate, închipuind pe Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, care nu se împotriveşte, nici strigă.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sicriul tău s-a făcut doctorie izgonitoare de tot felul de boli şi casă de tămăduire necheltuită a sufletelor; căci de la Dumnezeu, te-ai îmbogăţit cu darul tămăduirilor, prea lăudate mucenice Lup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toată făptura binecuvântează pe Cel născut al tău, Fecioară, care cu binecuvântări, ne-a încununat pe noi şi blestemul l-a ridicat, întru tot Binecuvântată, singură prea mărită, care ai umplut de daruri neamul nostru.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrările, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, prin boala neascultării...

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind pe Soarele Hristos, te-ai arătat ca o stea mult luminoasă celor ce dormeau în întunericul piericiunii; de la care, strălucind prin credinţă, te-a arătat părtaş zilei celei neînserate, mucenice vrednicule de minune.

Stih: ***Sfinte mucenice Lup, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi, pomenirea ta, pe care peste an o prăznuim, ne-a strălucit nouă mai luminat decât soarele, luminând tot pământul, gonind norii sufletelor şi ridicând întunericul patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sionul cel de sus, mitropolia celor aleşi cu bucurie poartă duhul tău şi Biserica celor întâi-născuţi se luminează; iar noi, credincioşii, te cinstim pe tine, prea fericite, cerând ca să ne mântuim prin rugăciunile tale, cugetătorule de Dumnezeu, Sfinte mucenice Lup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu razele Luminii celei din tine, luminează sufletul meu, dumnezeiască Mireasă; ridică-mă pe mine cel ce zac în groapa piericiunii, surpând pe vrăjmaşii cei ce pururea mâhnesc inima mea şi mă împing către patimi, prea curată Fecioară.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus. Iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta, toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hri-stoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Curăţindu-ţi vederea sufletului tău, ai primit Raza Treimii şi sufletele cele din întuneric le-ai luminat, prea înţelepte, cu lumina dumnezeieştilor tale cuvinte, al Domnului, Sfinte mucenice Lup, pentru aceasta, te-ai mutat în Lumina cea neînserată, neîncetat rugându-te pentru noi, cei ce te cinstim şi cu credinţă te lăudăm pe tine.

Sedelna praznicului adormirii Maicii Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Strigă Davide, ce praznic este acesta pe care l-ai lăudat oarecând în Cartea Psalmilor; că pe Fiica, Maica lui Dumnezeu şi Fecioara, a mutat-o la Locaşurile cele de acolo, Hristos, cel ce S-a născut dintr-însa fără sămânţă? Şi pentru aceasta, se bucură maicile şi fecioarele şi miresele lui Hristos, cântând: Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la Împărăţia cea de sus.

Acatistul Sfântului mucenic Lup

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfântului mucenic Lup (glas 4): Mucenicul Tău, Doamne, Lup, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor nepu-tincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Condacul Sfântului mucenic Lup (glas 5): Stea luminoasă, neîn-șelătoare te-ai arătat lumii, cu razele tale vestind pe soarele Hristos, răbdătorule de patimi, Sfinte mucenice Lup și înșelăciunea păgânească ai învăluit-o, iar nouă ne dăruiești lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin !

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi ? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

&&&

Condacul 1

Cel ce ai răbdat, cu bărbăţie robia lumească, deşi erai liber în Hristos, care a luat chip de rob, ca pe oameni din robia păcatului să-i izbăvească, vrednic eşti de lauda şi cinstirea noastră. Deci, şi noi, izbăvindu-ne din robia păcatului, prin rugăciunile tale, cu evlavie, îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!***

Icosul 1

Făcătorul Îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine, cel ce erai în lumească robie, să ne arăţi că robia păcatului, care ucide sufletul, este veşnică, învăţându-ne să fugim de ea şi îndemnându-ne să-I urmăm lui Hristos, Mântuitorul tuturor, cântând ţie aşa:

Bucură-te, cel ce de robia lumească nu te-ai întristat;
Bucură-te, cel ce prin aceasta pe Hristos L-ai cunoscut;
Bucură-te, cel ce ai răbdat asprimea stăpânului lumesc;
Bucură-te, cel mângâiat de dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce din tot sufletul, rob al lui Iisus te-ai făcut;
Bucură-te, cel ce prin Hristos toate le-ai biruit;
Bucură-te, cel ce nu te-ai îngrijit de cele trecătoare;
Bucură-te, cel ce ai purtat grijă de suflet, care este nemuritor;
Bucură-te, daco-roman luminat de învăţătura Evangheliei;
Bucură-te, cel ce ai câştigat răbdare în suferinţe;
Bucură-te, cel ce ai dobândit iubirea de vrăjmaşi;
Bucură-te, cel ce pentru acestea ai primit harul Sfântului Duh;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 2-lea

Văzând cu ochii sufletului pe Fiul lui Dumnezeu născut în peşteră şi culcat în iesle sărăcăcioasă, pentru mântuirea noastră te-ai umplut de nespusă dragoste de Dumnezeu şi neţinând seama de sărăcie şi necazuri, înălţai cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Cu cât era mai aspră pământeasca robie, cu atât tu, Sfinte mucenice Lup cugetai la smerita Întrupare a Mântuitorului Hristos, înţelegând taina Dragostei Lui dumnezeieşti pentru mântuirea lumii şi iubindu-L, din tot sufletul tău, iar noi, minunându-ne de acestea, îţi cântăm:

Bucură-te, cel ce prin viaţă smerită, te-ai apropiat de Hristos;
Bucură-te, cel ce nu ai cârtit pentru nedreapta robie;

Bucură-te, cel ce ai suferit toate, mângâiat de harul dumnezeiesc;
Bucură-te, cel ce pe toţi îi iubeai, potrivit Evangheliei;
Bucură-te, cel ce; pe vrăjmaşi, prin iubire îi îmblânzeai;
Bucură-te, cel ce pentru asupritori, cu dragoste, te rugai;
Bucură-te, cel ce şi pe ei îi aduceai la Hristos;
Bucură-te, cel ce ai biruit ura şi răutatea, prin iubire;
Bucură-te, cel ce i-ai îndemnat, pe cei asupriţi la răbdare;
Bucură-te, cel ce pentru cei necăjiţi, multe lacrimi vărsai;
Bucură-te, cel ce prin rugăciune stăruitoare, pe diavol îl biruiai;
Bucură-te, cel pururea voios în încercări
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 3-lea

Având îndemn, cuvintele Sfântului apostol Pavel, care spune: „În starea, în care am fost chemaţi, în aceea să rămânem!” ca să ne mântuim, cu toată inima ai slujit stăpânului tău ca lui Hristos, cântând neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Robia trupească ai socotit-o mijloc de a urma lui Hristos, de a trăi şi a fi liber, întru Hristos; de aceea ai suferit multe umilinţe şi nedreptăţi. Iar noi, văzând îndelungata ta răbdare, îţi cântăm:
Bucură-te, minte gânditoare de cele cereşti;
Bucură-te, cel cu nerăutate în inimă;
Bucură-te, cel ascultător de poruncile lui Hristos;
Bucură-te, următor al cuvintelor Lui;
Bucură-te, cel hrănit duhovniceşte cu învăţături sfinte;
Bucură-te, cel stăruitor la împlinirea poruncilor dumnezeieşti;
Bucură-te, propovăduitor al bunelor vestiri de mântuire;
Bucură-te, cel ce ai chemat la Hristos, pe toţi fraţii de robie;
Bucură-te, înţelept grăitor de Dumnezeu;
Bucură-te, cugetător la pătimirile Domnului;
Bucură-te, cel învrednicit de vederea duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ne călăuzeşti spre dobândirea virtuţilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 4-lea

Asprimea robiei şi păgânătatea stăpânului tău, nu te-au depărtat de Hristos, cel ce te-a izbăvit din robia păcatului, ci te îndemnai să-L iubeşti şi să cânţi cu evlavie: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Ridicat de Hristos, Ocrotitorul celor năpăstuiţi, la adevărata libertate, fericire şi bucurie, ai căutat să-L propovăduieşti Dumnezeu adevărat, îndemnând pe toţi să slujească Lui, cu toată evlavia şi bunăcuviinţa, pentru care te lăudăm, cântând aşa:
Bucură-te, casnic şi prieten al lui Hristos;
Bucură-te, răbdător de nedreaptă osândă;
Bucură-te, cel ridicat la adevărata libertate;
Bucură-te, cel urât de săvârşitorii fărădelegii;
Bucură-te, cel înălţat la adevărata fericire;
Bucură-te, cel ce prin Hristos, toate le-ai biruit;
Bucură-te, icoană a vieţuirii în sfinţenie;
Bucură-te, primitor al harului ceresc;
Bucură-te, vestitor al Stăpânului tuturor;
Bucură-te, nimicitor al închinării la idoli;
Bucură-te, săditor al cinstirii Adevăratului Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai suferit prin credinţă;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 5-lea

Mărturisind credinţa în Hristos, cel răstignit şi înviat din morţi, te-ai ridicat din întunericul robiei şi apăsării pământeşti, la fericirea şi lumina cea pururea fiitoare, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Păgânii din Cetatea Novae au văzut râvna ta dumnezeiască, prin care propovăduiai pe Hristos cel înviat; de aceea s-au pornit cu săbiile să te piardă, dar tu, fiind acoperit de harul lui Dumnezeu, nu ai fost vătămat, de vreme ce ei nu se puteau apropia de tine, Deci, noi văzând această minune, îţi cântăm:
Bucură-te, propovăduitor al lui Hristos celui înviat;
Bucură-te, zelos luminător al păgânilor;
Bucură-te, cel neînfricoşat de ameninţări;
Bucură-te, cel ce cugetai la răstignirea Domnului;
Bucură-te, cel ce prin aceasta, te-ai întărit;
Bucură-te, cel ocrotit de cerescul har;
Bucură-te, cel nevătămat de purtătorii de săbii;
Bucură-te, cel ce ai înfruntat păgânătatea cu sabia credinţei;
Bucură-te, cel mult răbdător de chinuri;
Bucură-te, aur lămurit în focul prigonirilor;
Bucură-te, cel ce nu ai jertfit demonilor;
Bucură-te, închinător al PreaSfintei Treimi;

Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 6-lea

Când păgânii se străduiau să te prindă şi să te dea pe mâna dregătorului, pentru mărturisirea ta, tu, Sfinte mucenice Lup te întăreai în dragostea lui Hristos, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Prigonitorii tăi au auzit cum Îl mărturiseai pe Hristos, fără teamă; deci, fiind orbiţi de ură, au pus săgeţi în arcuri şi au început să tragă spre tine, dar s-au rănit unii pe alţii; iar noi, văzând această minune, cu evlavie, îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce ai rămas nevătămat, prin harul ceresc;
Bucură-te, cel ce ai văzut pedepsirea duşmanilor credinţei;
Bucură-te, cel ce ai chemat pe mulţi păgâni la adevărata credinţă;
Bucură-te, cel ce prin orbirea trupească, i-ai oprit de la păcatul uciderii;
Bucură-te, mărturisitor neînfricat al lui Hristos;
Bucură-te, cel ce nu voieşti moartea păcătoşilor, ci îndreptarea lor;
Bucură-te, rugător şi pentru vrăjmaşii tăi;
Bucură-te, izbăvitor al credincioşilor de prigonitori;
Bucură-te, şi al nostru ocrotitor de răutăţile omeneşti;
Bucură-te, cetate de scăpare a celor alungaţi;
Bucură-te, pavăză a celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, sprijinitor în grele încercări;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 7-lea

Văzând că se apropie vremea muceniciei tale şi nefiind botezat, doreai să primeşti Sfântul Botez, ca, astfel în faţa chinuitorilor, să mărturiseşti pe Hristos ca un creştin care slujeşte lui Dumnezeu celui în Treime slăvit, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Rugăciunea ta fierbinte şi dorinţa ta sinceră au fost auzite de Dumnezeu, care a trimis din cer apă, ca o ploaie repede, peste tine, primind astfel de sus, baia cea dumnezeiască, prin care te-ai îmbrăcat în Hristos şi tărie ai primit de a-L mărturisi; pentru care, noi cu smerenie îţi cântăm:
Bucură-te, cel născut, în chip minunat din apă şi din duh;
Bucură-te, cel ce în Hristos te-ai botezat, în Hristos te-ai şi-mbrăcat;
Bucură-te, propovăduitor al Sfintei Treimi;
Bucură-te, nume nou scris în Cartea Vieţii din ceruri;
Bucură-te, cel ce pe Îngeri de veselie i-ai umplut;

Bucură-te, cel ce pe creştini i-ai bucurat;
Bucură-te, cel ce ai arătat prigonitorilor Atotputernicia lui Hristos;
Bucură-te, cel spre care păgânii s-au pornit cu mânie;
Bucură-te, cel căruia ei ţi-au pregătit chinuri aspre;
Bucură-te, cel ce ai vădit nebunia idolatrilor;
Bucură-te, cel ce stăruiai în rugăciuni către Domnul;
Bucură-te, cel ce astfel te pregăteai pentru primirea chinurilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 8-lea

Îmbrăcat fiind în haina luminată a Sfântului Botez, cu multă bucurie duhovnicească, te-ai dat singur şi de bună voie în mâinile păgânilor, lăudând pe Cel ce Se îmbracă în lumină, ca într-o haină şi cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Prigonitorii te-au dus la dregător, ca să fii supus judecăţii pentru că eşti creştin şi nu-i cinsteşti pe idoli. Ajungând în faţa dregătorului, care te îndemna să te lepezi de credinţa ta, ai mărturisit Sfinte mucenice Lup, că nimic nu te va despărţi de Hristos Mântuitorul, iar noi, văzându-ţi tăria, îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce ai urmat lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel adus ca un miel spre junghiere;
Bucură-te, cel ce nu te-ai supus ademenirilor deşarte ale dregătorului;
Bucură-te, vestitor al lui Hristos cel răstignit şi înviat;
Bucură-te, propovăduitor al Răscumpărătorului celor robiţi;
Bucură-te, mărturisitor al Adevărului întrupat;
Bucură-te, cel ce ai suferit bătăi peste tot trupul;
Bucură-te, cel ce ai mâniat pe dregător prin răbdarea chinurilor;
Bucură-te, cel osândit la moarte pe nedrept;
Bucură-te, privitor al bunătăţilor din ceruri;
Bucură-te, cel ce ai primit vestea de plecare spre veşnicie;
Bucură-te, pildă de statornicie în dreapta credinţă;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 9-lea

Hotărârea dregătorului păgân, de a ţi se tăia capul cu sabia, a întristat sufletele creştinilor, dar tu, cu bucurie ai primit această veste, spunându-le că mergi să-L întâlneşti pe Hristos, care a făgăduit Împărăţia Cerurilor celor săraci cu duhul şi care-I cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Îngerii, în cântări de laudă au luat sufletul tău, care s-a ridicat din întunericul robiei şi apăsării pământeşti, la fericirea şi lumina cea pururea fiitoare şi acolo se roagă neîncetat, pentru cei asupriţi, dar şi pentru mântuirea noastră, a celor ce-i cântăm:
Bucură-te, împreună pătimitor cu Hristos;
Bucură-te, cel întărit în chinuri de dragostea dumnezeiască;
Bucură-te, suflet închinat vieţuirii în sfinţenie;
Bucură-te, cel pecetluit şi cu botezul sângelui;
Bucură-te, cel ce te-ai adus ca jertfă lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ţi-ai vărsat sângele pentru Adevăr;
Bucură-te, mucenic învăluit în lumină cerească;
Bucură-te, cel ce prin aceasta pe prigonitori i-ai îngrozit;
Bucură-te, cel ce i-ai întărit pe creştini prin această minune;
Bucură-te, cel al cărui trup a fost ridicat de creştini cu evlavie;
Bucură-te, cel înmormântat în cântări de psalmi;
Bucură-te, rob al lui Iisus Hristos şi stăpân peste patimi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 10-lea

Smerenia, nevinovăţia şi dragostea în care ţi-ai trăit viaţa pământească, te-au înălţat pe treapta sfinţeniei, fiind împodobit de Dumnezeu cu facerea de minuni şi cu cinstirea de obşte, prin care se aduce lui Hristos cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

La cinstirea ta, Sfinte mucenic Lup veneau credincioşii, de toate vârstele şi din toate părţile, oameni simpli şi înalţi dregători, săvârşind ziua prăzuirii tale, cu multă strălucire şi evlavie. Şi noi, urmându-le lor te lăudăm, zicând aşa:
Bucură-te, cel răsplătit de Dumnezeu cu slavă cerească;
Bucură-te, cel vestit pe pământ pentru darul minunilor;
Bucură-te, smerenie ajunsă la cuviincioasa înălţare;
Bucură-te, rob cinstit de împăraţii creştini;
Bucură-te, cel chemat în rugăciuni şi în Constantinopol;
Bucură-te, cel ce vindeci bolnavii care cinstesc moaştele tale;
Bucură-te, tămăduitor al bolnavilor care ţi se roagă cu credinţă;
Bucură-te, alungător a toată tulburarea sufletească;
Bucură-te, împlinitor al cererilor de folos;
Bucură-te, făcător de pace între cei dezbinaţi;
Bucură-te, păzitor al celor ce te laudă în cântări;
Bucură-te, cel ce atunci şi astăzi, acelaşi eşti;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 11-lea

Dumnezeu ţi-a dăruit har ţie, celui ce ai cunoscut asprimea robiei, ca, tuturor celor căzuţi în robia şi asuprirea omenească, precum şi celor ce au căzut în robia patimilor de tot felul, să le vii în ajutor, când se roagă ţie şi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Când săvârşim pomenirea ta, Sfinte mucenice Lup, aducem mulţumire lui Dumnezeu, care a ridicat din neamul românesc mulţime de Sfinţi, care neîncetat slăvesc pe PreaSfânta Treime şi se roagă pentru cei credincioşi; drept aceea, îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce întăreşti Biserica noastră prin rugăciuni;
Bucură-te, cel ce ai săvârşit minuni prin Sfintele tale moaşte;
Bucură-te, cel ce prin lumina lui Hristos, luminează tuturor;
Bucură-te, chemare spre nevoinţele duhovniceşti;
Bucură-te, îndemnător spre mărturisirea Ortodoxiei;
Bucură-te, izbăvitor al celor robiţi de patimi;
Bucură-te, călăuzitor al celor ce caută Adevărul;
Bucură-te, daco-roman devenit rugător pentru neamul tău;
Bucură-te, cel ce chemi binecuvântarea lui Dumnezeu peste patrie;
Bucură-te, alinarea celor întristaţi şi necăjiţi;
Bucură-te, ajutător al celor singuri şi neajutoraţi;
Bucură-te, tămăduire a celor suferinzi şi bolnavi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 12-lea

Prin trecerea ta la cele veşnice, te-ai adăugat la Soborul mărturisitorilor lui Hristos, care au urmat Sfântului apostol Andrei, luminând şi învăţând pe strămoşii noştri daco-romani să creadă în Sfânta Treime, cea de o Fiinţă şi nedespărţită şi să-I cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Bine credincioşii creştini, din ţinuturile noastre te au pe tine, Sfinte mucenice Lup, ocrotitor în nevoile de tot felul, ce vin asupra lor, pentru care cu mulţumire îţi cântă aşa:
Bucură-te, grabnic ajutător în nevoi şi ispite;
Bucură-te, nădejde a celor ce sunt asupriţi pe nedrept;
Bucură-te, mângâiere şi linişte a celor tulburaţi sufleteşte;
Bucură-te, ocrotitor al familiilor creştine;
Bucură-te, luminător al pruncilor nevinovaţi;
Bucură-te, îndemnător al lor spre ascultarea de părinţi;

Bucură-te, ajutor al tinerilor pe calea curăţiei;
Bucură-te, icoană a monahilor nevoitori;
Bucură-te, pildă a supunerilor faţă de Legile sfinte;
Bucură-te, ajutător al celor ce câştigă din muncă cinstită;
Bucură-te, păzitor al bunelor rânduieli pentru bunăstarea tuturor;
Bucură-te, rugător pentru mântuirea noastră sufletească;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte mucenice Lup care pe Hristos ai iubit, pentru Hristos ai pătimit şi Împărăţia Cerurilor ai dobândit; prin rugăciunile tale izbăveşte-ne de toată neorânduiala şi de grele asupriri, ca să vieţuim după poruncile Domnului, trăind în pace cu toată lumea şi dobândind mântuirea, să ne învrednicim şi noi a cânta, împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi, se zice din nou:

Icosul 1
Făcătorul Îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine, cel ce erai în lumească robie, să ne arăţi că robia păcatului care ucide sufletul este veşnică, învăţându-ne să fugim de ea şi îndemnându-ne să-I urmăm lui Hristos, Mântuitorul tuturor, cântând ţie aşa:
Bucură-te, cel ce de robia lumească, nu te-ai întristat;
Bucură-te, cel ce prin aceasta pe Hristos L-ai cunoscut;
Bucură-te, cel ce ai răbdat asprimea stăpânului lumesc;
Bucură-te, cel mângâiat de dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce din tot sufletul, rob al lui Iisus te-ai făcut;
Bucură-te, cel ce prin Hristos, toate le-ai biruit;
Bucură-te, cel ce nu te-ai îngrijit de cele trecătoare;
Bucură-te, cel ce ai purtat grijă de suflet, care este nemuritor;
Bucură-te, daco-roman luminat de învăţătura Evangheliei;
Bucură-te, cel ce ai câştigat răbdare în suferinţe;
Bucură-te, cel ce ai dobândit iubirea de vrăjmaşi;
Bucură-te, cel ce pentru acestea ai primit harul Sfântului Duh;
Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!

Şi **Condacul 1**
Cel ce ai răbdat, cu bărbăţie robia lumească, deşi erai liber în Hristos care a luat chip de rob, ca pe oameni din robia păcatului să-i izbăvească, vrednic eşti de lauda şi cinstirea noastră. Deci, şi noi izbăvindu-ne din robia păcatului, prin rugăciunile

tale, cu evlavie îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Lup, iubitorule de Hristos!***

Se zice apoi, această:

Rugăciune către Sfântul mucenic Lup

O, Sfinte mucenice Lup, mărturisitorul lui Hristos Dumnezeu, cel ce eşti pentru noi, pildă de statornicie în credinţa ortodoxă şi de mărturisire a dreptei credinţe; cu smerenie, cerem ajutorul şi mijlocirile tale către Dumnezeu, pentru că am aflat de faptele tale cele minunate: statornicia în dreapta credinţă, mărturisirea lui Hristos înaintea stăpânitorilor păgâni şi răbdarea, pe nedrept, a chinurilor pentru dragostea lui Hristos.

De aceea, ne rugăm ţie, Sfinte mucenice al lui Hrisos să ne întăreşti în dreapta credinţă, ca să ţinem dreptarul, aşa cum ne învaţă dascălul lumii, Sfântul apostol Pavel. Să fugim de deşertăciunile lumii acesteia trecătoare şi să căutăm mai mult bucuria cerească şi viaţa veşnică.

Să arătăm, din faptele noastre, credinţa noastră în Dumnezeu cel Adevărat şi să nu ne ruşinăm a-L mărturisi fără sfială înaintea celor de alte credinţe. Ca, atunci când va veni Domnul Hristos să judece toate neamurile, să ne mărturisească şi El înaintea Tatălui ceresc şi să ne primească în sălaşele cele veşnice, ca binecuvântaţi ai Părintelui Său şi împreună cu toţi Sfinţii, să lăudăm pe Sfânta Treime: Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului mucenic Lup şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin !

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2020/08/23/acatistul-sfantului-mucenic-lup/

Imnografie

Troparul Sfântului mucenic Lup (glas 4): Mucenicul Tău, Doamne, Lup, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule!

Condacul Sfântului mucenic Lup (glas 5): Stea luminoasă, neînșelătoare te-ai arătat lumii, cu razele tale vestind pe soarele Hristos, răbdătorule de patimi, Sfinte mucenice Lup și înșelăciunea păgânească ai învăluit-o, iar nouă ne dăruiești lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

(Video) Troparul Sfântului mucenic Lup - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-lup-tropar

Pr. prof. dr. Vasile Gh. Sibiescu - Viaţa şi nevoinţele Sfântului mucenic Lup

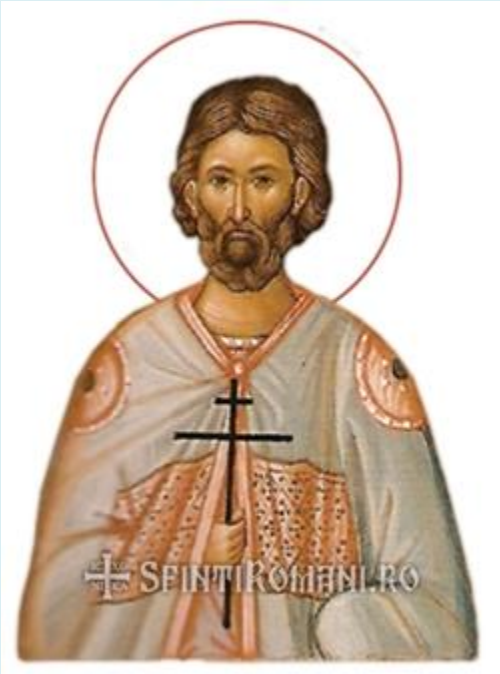

În cetatea Novae de lângă Dunărea de Jos (*Bononia este o cetate aşezată lângă Dunăre, în provincia romană Dacia Ripensis, unde este azi oraşul Vidin, în Bulgaria, iar Novae era aşezat în provincia Moesia Inferior, unde este astăzi oraşul Siştov, în Bulgaria, tot lângă Dunăre.*) ***a trăit în smerenie şi apăsătoare sclavie Sfântul Mucenic Lup*** (*Pentru Pătimirea lui Lup, am folosit: De Sancto Luppo vel Luppo Martyre, în Acta Sanctorum, augusti, tomus quartus, Paris, 1867, p. 593, B-F, punctele 1, 2 şi 3.*), ***care, devenind creştin, a suferit şi a fost ucis pentru credinţa lui.***

Acest smerit şi neînfricat mărturisitor al credinţei în Cel răstignit şi înviat din morţi trăia ca sclav şi împilat de nedreptăţile celor bogaţi şi puternici. El avea însă nădejdea celor făgăduite de Cel ce a venit să binevestească săracilor..., să propovăduiască robilor dezrobirea, să slobozească pe cei apăsaţi (Luca 4, 18) şi Care a spus că ***„cei săraci cu duhul vor fi fericiţi, căci a lor este împărăţia lui Dumnezeu”*** (Luca 6, 20).

Lup era sortit - după rânduiala societăţii romane - să aparţină clasei sclavilor, care nu se bucurau de protecţia legilor, nu aveau nici un drept şi erau apăsaţi de munci grele şi de lipsuri. De aceea, erau înglodaţi în multe îndatoriri, năpăstuiţi şi chiar omorâţi fără nici o consecinţă legală. Din această stare de asuprire şi umilinţă, Lup a fost ridicat de Hristos, Prietenul celor năpăstuiţi, la adevărata libertate, fericire şi

bucurie. El a devenit prieten al Acestuia, căci L-a iubit până la a-şi da viaţa pentru El (cf. Ioan 15,13,14).

Astfel, ***din întunericul robiei şi apăsării pământeşti, Lup s-a ridicat la fericirea şi lumina cea pururea fiitoare şi acolo se roagă neîncetat pentru cei obidiţi, ca şi pentru mântuirea tuturor.***

El a ajuns aici prin sângele său pe care l-a afierosit ca jertfă curată Creatorului a toate. ***Căci a fost străpuns fără milă de ascuţişul sabiei păgâneşti, la porunca conducătorilor asupritori, în ziua de 23 august, anul 304, care a devenit ziua naşterii sale pentru viaţa cea plină de dreptate şi de frăţietate în împărăţia cerească.***

Mucenicul Lup a trecut astfel de la asuprire şi nedreptate la iubirea şi dreptatea în Raiul desfătării. ***Cinstirea lui s-a făcut mereu în cetatea Novae şi în împrejurimi cu multă evlavie de către populaţia creştină daco-romană.***

La sărbătoarea lui luau parte şi creştinii din clasele de jos, precum şi cei din înalta conducere. Astfel, ni se relatează că pe la sfârşitul veacului al VI-lea prinţul Petru, fratele împăratului bizantin Mauriciu (582-602), a vizitat cetatea Novae, unde a ajuns tocmai în ziua sărbătoririi cu multă evlavie şi strălucire a smeritului Mucenic Lup, care a trăit şi s-a jertfit pentru Hristos, Părintele săracilor, în această cetate (*Istorisirea acestui eveniment o face Teofilact Simocatta, în Historiae, VII, 2, 17, ed. Boor, Leipzig, 1887, p. 249.*).

Cinstirea Sfântului Mucenic Lup este însemnată în puţine cuvinte şi în mineiele româneşti, la 23 august (*Probabil după Synaxarium Ecclesiae Constantino-politanae, ed. H. Delehaye, Propylaeum, ad Acta Sanctorum, nov., Bruxelles, 1902, p. 917.*).

(Sursa: Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, Sfinţi români şi apărători ai Legii strămoşeşti, E.I.B.M.B.O.R., Bucureşti, 1987, p. 192-193, Sfântul Mucenic Lup.)

Vieţile Sfinţilor - Sfântul mucenic Lup

Sfântul mucenic Lup a trăit pe vremea împărăţiei lui Aurelian. ***El era rob al unui oarecare stăpân, dar liber întru Hristos Domnul, în Care credea.***

Şi umplându-se el de râvnă dumnezeiască, a sfărâmat pe zeii cei fără de suflet ai păgânilor, iar pe alţii i-a scufundat în adâncul apei. De aceea, păgânii închinători de idoli umplându-se de mânie, s-au pornit asupra lui cu săbiile trase, voind să-l taie în bucăţi, însă s-au tăiat ei între ei ca nişte nebuni. ***Iar sfântul, stând întreg în mijlocul lor, le propovăduia cuvântul lui Dumnezeu, fiind plin de credinţă, de înţelepciune şi de darul lui Dumnezeu.***

Deci, voind ei să-l prindă, îi oprea pe ei puterea lui Dumnezeu şi nu-i lăsa să se apropie de dânsul. Deci stând de departe, au întins arcurile şi au început a trage asupra lui săgeţi; dar, în loc să rănească pe mucenic, se răneau cu săgeţile unii pe alţii. Iar sfântul stătea în mijlocul lor ca un semn de ţintă spre săgetare, dar nu-l nimereau, nici nu-l răneau. ***Iar de vreme ce mucenicul lui Hristos încă nu era botezat, şi dorea ca să nu moară în mâinile chinuitorilor fără de Sfântul Botez, de aceea s-a rugat la Dumnezeu şi îndată din cer s-a vărsat apă peste dânsul. Astfel a luat de sus scăldătoarea cea dumnezeiască, toţi elinii privind la aceea şi mirându-se.***

Apoi Sfântul Lup, singur şi de bună voie, s-a dat în mâinile păgânilor, ca un mieluşel spre înjunghiere, iar ei, luându-l, l-au dus la ighemon. Iar ighemonul mai întâi îl amăgea pe credinciosul rob al lui Hristos, ca să se depărteze de Domnul său şi să se închine idolilor, dar neputând să-l amăgească, a poruncit să-l bată cu beţe fără cruţare. Apoi, făcându-i şi alte feluri de chinuri şi bătăi şi neputând să-l biruiască pe ostaşul lui Hristos, l-a osândit la tăierea cu sabia.

Astfel Sfântul mucenic Lup, plecându-şi capul sub sabie, şi-a dat sufletul pentru Hristos Domnul său şi a fost îngropat de cei credincioşi cu cinste, iar de la mormântul lui se dau tămăduiri de toate neputinţele şi bolile, cu rugăciunile lui cele sfinte şi cu darul Domnului nostru Iisus Hristos. Amin.

Sfântul mucenic Lup - drumul spre sfințenie

Distrugând idolii la care se închinau păgânii, Sfântul Lup a fost ucis cu sabia, dar nu înainte ca păgânii să se omoare între ei.

***

Trăind pe vremea împărăției lui Aurelian, Sfântul Lup era rob al unui stăpân, și credea în Dumnezeu. Sfărâmând idolii la care se închinau păgânii, a fost atacat de către aceștia, dar în loc să îl ucidă, s-au ucis între ei, în vreme ce Sfântul Lup propovăduia cuvântul Domnului, în mijlocul lor.

Și rugându-se sfântul să nu fie ucis înainte de a fi botezat, s-a pogorât apă din Cer peste el, apoi a fost omorât cu sabia, după multe torturi.

La mormântul lui s-au făcut tămăduiri de toate felurile, căci iubirea sa de Dumnezeu a învins moartea.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Lup

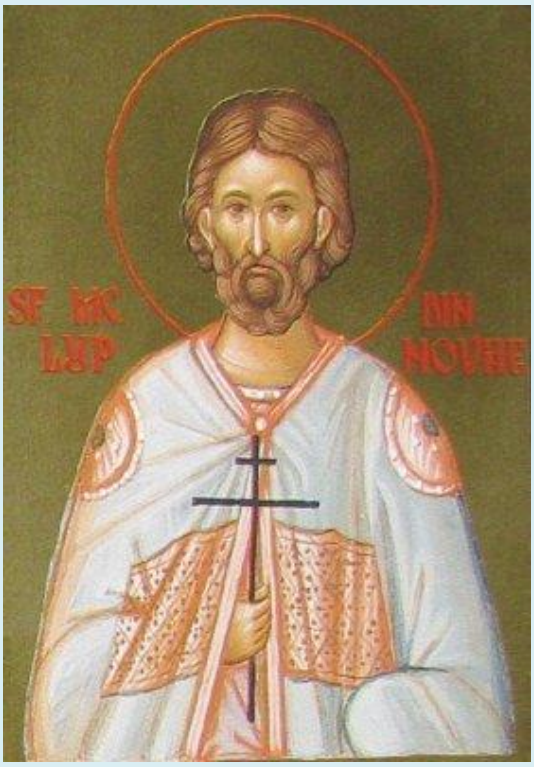

Icoană pictată de măicuţele de la Mănăstirea Diaconeşti

În această lună, în ziua a douăzeci şi treia (august), pomenirea Sfântului mucenic Lup.

Sfântul mucenic Lup (Lupus) a trăit la sfârşitul veacului al treilea şi începutul celui de-al patrulea, şi a fost un servitor credincios al Sfântului marelui mucenic Dimitrie (Dumitru) din Tesalonic (prăznuit la 26 octombrie).

Fiind de faţă la moartea stăpânului său, Sfântul Lup şi-a muiat hainele în sângele lui şi a luat inelul din mâna sfântului. Cu acestea, Sfântul Lup a făcut multe vindecări şi minuni în Tesalonic, invocând numele marelui mucenic Dimitrie.

A distrus şi mulţi idoli păgâneşti, aşa încât a început să fie urmărit şi persecutat de păgâni, dar puterea lui Hristos l-a păzit nevătămat.

Sfântul Lup s-a predat pe sine însuşi în mâinile chinuitorilor săi şi, din porunca împăratului Maximian Galerius, i s-a tăiat capul cu sabia.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sfântul mucenic Lup

Sfântul mucenic Lup a trăit pe vremea împăratului Aurelian (270-275), în cetatea Nove (Novae, astăzi Svişтov în Bulgaria), în provincia romană Dacia Ripensis. Era sclav şi avea o viaţă grea, dar de dragul lui Hristos, cel în care credea, răbda toate şi se ruga la rândul său pentru toţi cei prigoniţi şi pentru venirea lor la cunoştinţa adevăratului Dumnezeu.

Plin de râvnă dumnezeiască, Sfântul Lup a început să defaime pe zeii păgânilor, cei fără suflet şi propovăduind astfel credinţa lui Hristos, mulţi au crezut după îndemnul acestuia. De aceea, păgânii au vrut să-l omoare, însă nu au reuşit pentru că era apărat de Hristos Domnul.

Nefiind el botezat încă, L-a rugat pe Dumnezeu să-i dea harul Botezului, înainte de a mărturisi în faţa păgânilor. Iar Dumnezeu, care ascultă rugăciunea robilor Săi şi împlineşte dorinţa celor bine plăcuţi Lui, a trimis atunci o ploaie mare peste pământ şi acela a fost semnul botezului pentru Lup.

Văzându-şi dorinţa împlinită, Sfântul Lup s-a dat de bunăvoie în mâinile păgânilor, ca un miel spre junghiere, iar aceia, luându-l, l-au dus la dregătorul lor. Deci, dregătorul a început să-l ademenească pe credinciosul rob al lui Hristos, făgăduindu-i că-l va elibera din robia ce se afla, însă Lup fiind plin de credinţă, a spus că nu se

va lepăda de cel ce l-a scos din robia păcatului. Pentru aceasta a fost îndelung torturat, răbdând toate, iar la sfârşit prigonitorii i-au tăiat capul, într-o zi de 23 august, când a fost aşezat în ceata mucenicilor lui Hristos.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sfântul mucenic Lup; Sfântul sfinţit mucenic Irineu, episcopul de Lugdunum

1. Sfântul mucenic Lup - A trăit la sfârşitul veacului al III-lea şi începutul veacului al IV-lea şi a fost servitorul credincios al Sfântului mare mucenic Dimitrie din Tesalonic.

Tropar, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Lup, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

După uciderea Sfântului Dimitrie, Sfântul Lup și-a înmuiat hainele în sângele lui și i-a luat inelul.

Cu acestea, Sfântul Lup a făcut multe minuni și a vindecat mulți bolnavi în Tesalonic, invocând numele Sfântului Dimitrie.

Pentru că a distrus mulți idoli păgâni, din porunca împăratului Maximian Galerius, Sfântul Lup a fost ucis cu sabia.

2. Sfântul mucenic Irineu, episcop de Lugdunum - S-a născut în anul 130 în Smirna (Asia Mică) unde păstorea episcopul Policarp, fostul ucenic al Sfântului apostol și evanghelist Ioan. Irineu a fost ucenicul lui Policarp.

În anul 177/178, adică în timpul persecuției declanșată de împăratul Marcu Aureliu împotriva creștinilor, Irineu era „preotul bisericii din Lion”.

A fost trimis la episcopul Elefterie al Romei cu o scrisoare din partea creștinilor din Galia. În rândurile scrisorii se regăseau numeroase cuvinte de prețuire pentru personalitatea lui Irineu. Reîntors la Lion, Irineu a fost ales episcop în locul Sfântului Potin, care între timp primise cununa muceniciei.

Apostolatul noului episcop a urmărit un îndoit scop: mai întâi propovăduirea Sfintei Evanghelii în mijlocul poporului galilor și în al doilea rând, de a lupta împotriva ereticilor prin cuvânt și prin scris.

Cele cinci cărți scrise împotriva ereticilor intitulate „Adversus Haereses”, au fost folosite nu numai de apologeții creștini din secolul al II-lea, ci și de toți teologii de mai târziu.

Din ele reiese că Sfântul Irineu a fost un adânc cunoscător al Sfintei Scripturi și al științei vechi. Propovăduirea Sfântului Irineu a urmărit cu toată râvna păstrarea credinței și tradiției apostolice. Irineu a scris mai multe lucrări teologice precum:

„Omilii asupra Sfântului Policarp”, „Comentariile asupra Apocalipsei”, „Cuvântări asupra credinței”.

De asemenea, Sfântul Irineu a mijlocit în anul 190, înlăturarea neînțelegerilor dintre Papa Victor I al Romei și episcopii din răsărit, cu privire la data serbării Sfintelor Paști. Irineu a scris papei să nu ducă lucrurile prea departe deoarece răsăritenii au dreptate.

Sfântul Irineu și-a încheiat apostolia în anul 202, în timpul persecuției împăratului Septimiu Sever (193-211), primind cununa muceniciei prin sabie.

Astăzi se păstrează doar capul sfântului în biserica Sfântului Ioan din Lion.

Proloagele din 23 august

Luna august în 23 de zile: pomenirea Sfântului mucenic Lupu (sec.III)

Sfântul mucenic Lupu a trăit pe vremea împărăţiei lui Aurelian (270-275), şi era rob la un stăpân, dar liber pentru Hristos, în care credea. Plin de râvnă dumnezeiască, sfântul defăima pe zeii cei fără de suflet ai păgânilor. Pentru aceasta, păgânii închinători la idoli, umplându-se de mânie, s-au pornit împotriva lui cu săbiile scoase, iar sfântul, stând în mijlocul lor, le propovăduia cuvântul lui Dumnezeu, plin de credinţă, de înţelepciune şi de darul lui Dumnezeu, că, voind ei să-l prindă, îi oprea puterea lui Hristos şi nu-i lăsa să se apropie de dânsul. Stând apoi departe, şi-au întins arcurile şi au început a trage în el cu săgeţile, că sfântul era în mijlocul lor, ca o ţintă pentru săgeţi, dar nu-l nimereau, nici nu-l răneau.

Deci, mucenicul lui Hristos, fiind nebotezat, dorea Sfântul Botez, că nu voia să moară în mâinile chinuitorilor lui, ca un păgân. Drept aceea, s-a rugat lui Dumnezeu, şi, îndată, s-a vărsat din cer, ca o ploaie repede, apă peste dânsul, luând astfel de sus, baia cea dumnezeiască, încât se mirau păgânii, văzând aceasta.

Deci, Sfântul Lupu s-a dat, după aceea, singur şi de bună voie, în mâinile păgânilor, ca un miel la junghiere, iar aceia, luându-l, l-au dus la dregătorul lor. Şi încerca dregătorul să-l amăgească, cu îmbunări, pe credinciosul rob al lui Hristos, făgăduindu-i că îl va slobozi din robie, dacă se va închina idolilor. Dar, neputând să-l amăgească, a poruncit să fie bătut cu beţe, fără cruţare.

Făcându-i lui, apoi, şi alte feluri de chinuri şi de bătăi şi neputând să-l clintească din credinţă pe ostaşul lui Hristos, l-a osândit la tăierea cu sabia. Deci, plecându-şi capul, şi-a pus, astfel, sufletul pentru Hristos, Domnul nostru.

Întru această zi, viaţa cuvioşilor părinţilor noştri Eutihie şi Florentie († 540), arătată din cuvintele Sfântului Grigorie Dialogul

În hotarele Nursiei, vieţuiau împreună, în sihăstreasca pustietate, doi bărbaţi cu chipul monahicesc, unul cu numele Eutihie, iar altul Florentie. Deci Eutihie, aprinzându-se cu căldură de râvna dumnezeiască, se îngrijea nu numai de a sa mântuire, ci şi de a altora şi se sârguia să aducă multe suflete la Dumnezeu, prin cuvintele şi îndemnurile sale, cele de suflet folositoare, iar Florentie, în simplitatea lui, numai la sine luând aminte, îşi trăia viaţa lui în rugăciune.

Şi nu departe de locuinţa lor, era o mânăstire, în care murise stareţul, iar monahii, adunându-se, au venit la Eutihie şi l-au rugat pe el, ca să le fie lor stareţ, în mănăstirea lor. Şi, ascultând rugămintea acelora, Eutihie a mers la ei şi a luat cârmuirea mănăstirii, iar, pe Florentie, l-a lăsat să trăiască la acel loc sihăstresc, ca să nu se pustiască biserica cea mică, pe care o aveau acolo.

Deci, rămânând singur, Florentie se ruga Atotputernicului Dumnezeu, să-i dea ajutor, să poată trăi, fără supărare, în singurătatea aceea.

Şi, într-o zi, după săvârşirea obişnuitelor rugăciuni, ieşind el din biserică, a văzut, în faţa uşii, un urs, cu capul plecat la pământ şi nearătând nimic din năravul său de fiară, ci, aievea, prin blândeţea lui, făcea să se înţeleagă că a venit, fiind trimis de Dumnezeu, spre ascultare şi spre slujbă.

Deci, cunoscând aceasta, robul lui Dumnezeu, Florentie a mulţumit Domnului, că i-a trimis un împreună vieţuitor ca acesta şi, fiindcă rămăseseră la chilia lui cinci oi şi nu era cine să le pască pe ele şi să le păzească, a poruncit ursului, zicându-i să meargă să mâie oile acelea la păşune şi să le pască, iar, la ceasul al şaselea, să se întoarcă, împreună cu ele. Şi a început fiara aceea să facă aceasta totdeauna, având grija păstoririi oilor, cea hotărâtă lui. Şi ursul, obişnuit, ca o fiară ce era, să mănânce carne, acum, flămând, păştea oile, biruindu-şi năravul lui de fiară.

Şi când omul lui Dumnezeu voia să postească până la ceasul al nouălea, poruncea ursului, ca la ceasul al nouălea să se întoarcă cu oile. Şi aşa făcea fiara aceea. Iar când nu voia să flămânzească, până la ceasul al nouălea, ci, în ceasul al şaselea voia să mănânce, la acel ceas se întorcea şi ursul. Şi la toată porunca omului lui Dumnezeu se supunea fiara şi niciodată nu a greşit. Pentru că niciodată nu a venit la ceasul al nouălea, când îi poruncea să vină la ceasul al şaselea, şi nici la ceasul al şaselea, când îi poruncea să vină la al nouălea ceas. Pentru că Dumnezeu, pe fiara aceea, pe care a supus-o plăcutului Său, a înţelepţit-o ca să priceapă porunca stareţului, şi să facă voia lui.

Şi, slujind aşa stareţului, multă vreme, a început, în părţile acelea, să se ducă vestea pretutindenea, despre omul lui Dumnezeu, Florentie. Şi toţi se mirau de minunea aceea, cum paşte fiara oile, slujind bătrânului.

Dar diavolul, vechiul vrăjmaş, i-a pornit pe unii spre invidie. Pentru că el, când vede pe cei buni luminaţi cu slavă, atunci, îi prinde, prin invidie, pe cei ce sunt răzvrătiţi cu năravul şi cu viaţa, şi-i trage la pierzare. Deci, cu îndemnarea diavolului, patru monahi, din ucenicii fericitului Eutihie, s-au pornit cu pizmă mare asupra lui Florentie, zicând că stareţul lor nu făcea semne, iar Florentie, rămânând singur în chilia cea sihăstrească, se arăta slăvit prin atâtea minuni.

Deci, ascunzându-se într-un loc pe unde mâna ursul oile la păşune, l-au ucis. Neîntorcându-se ursul la stareţ, la ceasul în care avea poruncă să se întoarcă, stareţul era la mare nedumerire, aşteptând până seara şi, nevăzând întoarcerea ursului cu oile, a început a se mâhni, că ursul, pe care se obişnuise a-l numi frate, nu s-a întors. A doua zi s-a dus la câmp, ca să caute fiara, împreună cu oile, şi, găsind pe urs ucis, s-a întristat foarte mult. Cercetând cu de-amănuntul, a aflat cine a ucis ursul, şi a început a plânge şi a se tângui, nu atât pentru moartea ursului, cât pentru răutatea sufletului celor patru fraţi.

Şi, când a aflat ava Eutihie de necazul lui Florentie, l-a chemat pe el la sine, şi-l mângâia. Iar omul lui Dumnezeu, stând înaintea stareţului şi fiind cuprins de mare durere, a zis: "Nădăjduiesc spre Atotputernicul Dumnezeu, că acuma în viaţa aceasta, înaintea ochilor tuturor, cei care mi-au ucis ursul, deşi nu le făcuse nici un rău, să-şi ia răsplătire de la Domnul, pentru răutatea aceasta." Deci, acestea zicându-le plăcutul lui Dumnezeu, Florentie, îndată, după glasul lui au urmat faptele. Pentru că acei monahi s-au acoperit, de la Dumnezeu, cu lepră mare şi au putrezit toate mădularele lor şi cu rana aceea au şi murit. Şi aceasta făcându-se, omul lui Dumnezeu Florentie s-a înspăimântat mult, fiindcă a blestemat pe acei fraţi. Deci, n-a încetat a se tângui toată viaţa sa, pentru fraţii aceia, iar pe sine se numea ucigaşul lor sălbatic.

Aceasta a făcut-o Dumnezeu, ca bărbatul acela simplu şi îmbunătăţit să nu mai îndrăznească, în orice fel de necaz, să arunce săgeata cuvântului de blestem asupra cuiva.

Deci, vieţuind întru toate zilele vieţii sale, ca un mare plăcut al lui Dumnezeu, a trecut la viaţa cea nesfârşită.

Asemenea şi cuviosul Părinte Eutihie, păscând turma cea încredinţată lui, ani îndestulaţi, şi pe mulţi povăţuindu-i şi îndreptându-i la calea cereştii Împărăţii, s-a dus către Domnul. Deşi în viaţa sa el nu a făcut minuni, însă, după mutare s-a arătat făcător de minuni, Domnul prea mărind pe robul Său, că, din hainele lui, care rămăseseră după el, se dădeau tămăduiri la multe neputinţe.

Când nu ploua şi se făcea uscăciune mare, peste tot pământul, atunci poporul din ţara aceea, adunându-se, lua haina cuviosului Eutihie şi, ducând-o la biserică şi înaintea Domnului rugându-se, umbla cu ea prin sate, prin ţarini şi prin grădini, şi, îndată, se dădea, de la Dumnezeu, ploaie îndestulată, adăpând pământul. Din acest lucru se vede ce fel de putere aveau cei plăcuţi lui Dumnezeu, a căror îmbrăcăminte, aducându-se înaintea Domnului, potolea mânia Ziditorului. Aşa se proslăvea Dumnezeu, prin minunile celor plăcuţi ai Săi. Iar, acum, pentru aceleaşi minuni, Dumnezeu este şi va fi proslăvit de noi, robii Săi, în vecii vecilor ! Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric

Spunea un părinte oarecare, către altul, zicând că la anul 1072, era un frate, anume Ioan, pe care-l numeau Ciprian, care, fiind cărturar, avea rânduială de citeţ. Deci, a murit acest frate şi, după câtăva vreme, se arăta aievea şi, la arătare, duhovnicescului frate, Sava, pe care şi tu îl ştii. Şi se arăta în uşa chiliei lui, stând gol, cu totul pârlit de foc, ca un tăciune. Şi, strigând cu amar, cerea milă şi iertăciune. Şi, spunând pricina osârdiei lui, zicea: "Mă împotriveam şi grăiam împotriva Legii şi a Scripturii."

Deci, o vedenie înfricoşătoare ca aceasta văzând, duhovnicescul nostru părinte, o vreme n-a spus nimănui aceasta, nicidecum, nici măcar mie, care eram cu dânsul, temându-se, precum zicea mai pe urmă, să nu fie cumva vreo înşelăciune drăcească. Dar, după ce a mai trecut multă vreme, pe faţă i-a spus lui: "De nu vei arăta la toţi păcatul acesta al meu, vei da seamă."

Şi, fiindcă îmi spusese mie toate cu de-amănuntul, am căutat, ca duhovnic şi am aflat pricina, precum şi el singur îmi spusese. Şi, cu adevărat, nimeni altul, ca el, nu se împotrivise celor zise şi scrise de legile lui Dumnezeu şi de dumnezeieştile Scripturi, care, deşi, se grăiesc şi se scriu şi de noi nevrednicii, însă nu este cu putinţă a scoate sau a adăuga ceva, la cele ce s-au hotărât şi s-au aşezat de Duhul Sfânt. Că se zice: "Blestemat să fie, dacă cineva ar adăuga ceva la acestea sau ar scoate ceva." Pe care blestem să nu-l pătimească şi el, asemenea, în acest fel. Iar noi, auzind acestea, am făcut pentru el tot ce am putut.

Dumnezeului nostru, slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Lup

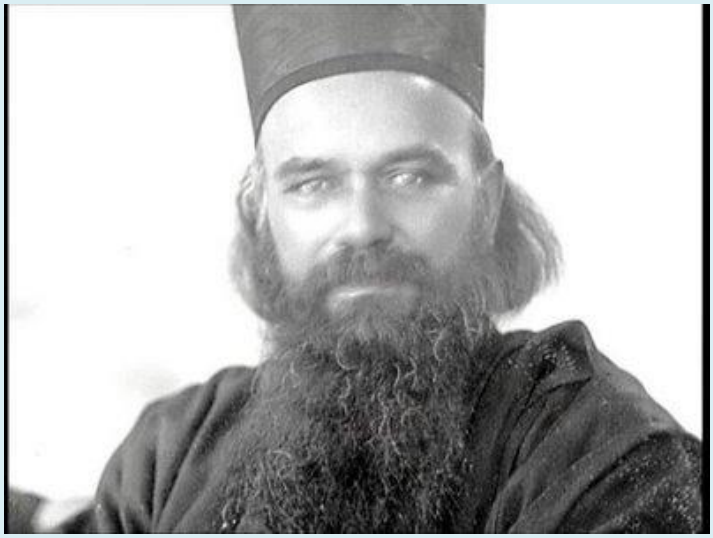

Acest sfânt bărbat Lup a fost servitorul marelui mucenic Dimitrie, comandantul militar al Tesalonicului.

Când împăratul Maximian 1-a decapitat pe marele Dimitrie, Lup a înmuiat marginea veşmântului lui şi inelul [ale Sfântului Dimitrie] în sângele mucenicului. Cu acest strai şi cu acest inel Lup a lucrat în Tesalonic mari şi multe minuni, însănătoşind din bolile şi neputinţele lor mulţime de popor.

Împăratul Maximian (pe atunci încă stăpân în Tesalonic) a aflat acestea şi a poruncit prinderea, torturarea şi uciderea lui Lup. Soldaţii trimişi pe urmele lui prinzându-l, au început să se rănească şi să se ucidă între ei.

Lup, care deşi era creştin cu credinţa, nu era încă botezat, s-a rugat lui Dumnezeu să rânduiască după a Lui înţelepciune botezul lui grabnic, mai înainte ca să moară. Chiar atunci a început să cadă ploaie minunată din cer peste acest sfânt mucenic, care a primit astfel botez cu apă de sus.

După cumplite chinuri, Lup a fost decapitat, iar sufletul lui s-a strămutat la ceruri, alături de marele Dimitrie, stăpânul lui şi întru bucuria Domnului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos.

Sfântul mucenic Lup, stâlp al credinţei printre daco-romani

Astăzi, Biserica Ortodoxă face prăznuirea Sfântului mucenic Lup, vieţuitor al vremurilor grele de asuprire a creştinilor, în timpul împărăţiei lui Aurelian, care, deşi născut păgân, a dat dovadă de atâta râvnă pentru Hristos şi pentru învăţăturile Sale, încât, dorind să se boteze, cerurile s-au deschis şi au vărsat apă peste dânsul, primind baia botezului într-un mod care a uimit pe creştini şi pe prigonitori deopotrivă.

Sfântul mucenic Lup (sau Lupus) a trăit în smerenie la sfârşitul veacului al III-lea şi începutul celui de-al IV-lea, în cetatea Novae, de lângă Dunărea de Jos, unde a dus o viaţă apăsătoare de sclav. Localitatea Novae era aşezată în provincia Moesia Inferior, unde este astăzi oraşul Svištov, în Bulgaria, pe malul drept al Dunării, în dreptul localităţii Zimnicea. Pentru acest motiv, mulţi sunt de părere că mucenicul s-ar trage din acelaşi neam cu noi, românii, deşi mineiele româneşti vorbesc doar în puţine cuvinte despre viaţa acestui mucenic.

Ruine ale cetăţii romane Novae

După rânduiala societăţii romane, Lup era sortit să aparţină clasei sclavilor, care nu se bucurau de protecţia legilor, nu aveau nici un drept şi erau apăsaţi de munci grele şi de lipsuri. De aceea, erau adesea înglodaţi în multe îndatoriri, năpăstuiţi şi chiar omorâţi fără nici o consecinţă legală. Cu toate acestea, Lup se bucura de libertate întru Hristos, prietenul celor năpăstuiţi, pe care Îl iubea şi Îl mărturisea la tot pasul.

Pentru o vreme, Sfântul mucenic Lup a fost servitorul Sfântului mare mucenic Dimitrie, mai-marele oştirii din cetatea Tesalonicului, pomenit de Biserică în fiecare an la 26 octombrie. După ce împăratul Maximian i-a tăiat capul Sfântului Dimitrie, Sfântul Lup a înmuiat marginea veşmântului său şi un inel în sângele marelui mucenic şi mergea cu ele prin cetate, mărturisind credinţa cea adevărată şi săvârşind multe minuni, tămăduindu-i pe oameni de boli şi neputinţe. ***După cum aflăm din Acatistul Sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, acesta şi-a încredinţat toată averea slugii sale, Sfântul Lup, iar el, la rândul său, a împărţit-o săracilor.***

Se spune că într-o zi, mâniindu-se, a luat idolii cei lipsiţi de viaţă ai păgânilor şi i-a sfărâmat, iar pe alţii i-a scufundat în adâncul apei. Ca urmare, Lup şi-a atras ura închinătorilor la idoli, iar aceştia s-au năpustit asupra lui cu săbiile trase, voind să-l taie, însă Dumnezeu le-a întunecat minţile şi s-au tăiat între ei ca nişte nebuni, timp în care Sfântul nu înceta să propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu, fiind plin de credinţă, de înţelepciune şi de darul lui Dumnezeu.

Împăratul Maximian, care încă se afla în Tesalonic, auzind de aceste fapte ale Sfântului Lup, a poruncit să fie căutat de ostaşi şi apoi ucis. Cu toate acestea, pentru râvna puternică a mucenicului, Dumnezeu îi ţinea departe pe cei care îl căutau mereu ca să-l ucidă.

Se pare că, odată, prigonitorii Sfântului Lup, văzând că nu pot nicicum să se apropie de el, au încercat să îl ţintească cu arcul, dar la fel, Dumnezeu îl apăra, iar săgeţile, în loc să-l rănească pe mucenic, se întorceau asupra arcaşilor, iar ei se răneau unii pe alţii. ***Atunci, mărturisesc vechile scrieri, de vreme ce mucenicul lui Hristos încă nu era botezat şi nu dorea să moară în mâinile chinuitorilor fără de Sfântul Botez, acesta s-a rugat la Dumnezeu şi îndată din cer s-a vărsat apa peste dânsul, botezându-se în chip miraculos.***

După această minune, Sfântul Lup s-a dat singur şi de bunăvoie în mâinile păgânilor, ca un mieluşel spre înjunghiere. Deşi a fost supus la nenumărate chinuri, nu a încetat niciodată să-L mărturisească pe Hristos. ***În cele din urmă a fost osândit la tăiere cu sabia, astfel încât, în ziua de 23 august, anul 304, Sfântul Lup a trecut la viaţa cea plină de dreptate şi de frăţietate în Împărăţia cerească.***

Cinstirea lui s-a făcut mereu în cetatea Novae şi în împrejurimi cu multă evlavie de către populaţia creştină daco-romană. La sărbătoarea lui luau parte şi creştinii din clasele de jos, precum şi cei din înalta conducere. Astfel, ni se relatează că, pe la sfârşitul veacului al VI-lea, prinţul Petru, fratele împăratului bizantin Mauriciu (582-602), a vizitat cetatea Novae, unde a ajuns tocmai în ziua sărbătoririi cu multă evlavie şi strălucire a smeritului mucenic Lup, care a trăit şi s-a jertfit pentru Hristos, Părintele săracilor, în această cetate.

(Articol publicat în „Ziarul Lumina” din data de 23 august 2012)

Pr. Ioniță Apostolache - Mărturisirea mucenicească a Sfântului Lup

23 aug, 2021

Sfântul mucenic Lup din Novae se numără printre sutele de mii de mărturisitori creştini ai primelor veacuri în ţinuturile sud-dunărene. Vrednic slujitor şi frate întru credinţă al Sfântului mare mucenic Dimitrie, el a pătimit în vremea împăratului Diocleţian, încununându-se mucenicește în ziua de 23 august 304 prin decapitare.

Sfinţii mucenici din ţinuturile sud-dunărene, din părţile Dunării de Jos, se numără printre primii mărturisitori ai credinţei creştine, cinstiţi cu numele pe pământul ţării noastre. Strălucirea mărturisirii pe care au împlinit-o stă legată de felul în care împăraţii persecutori romani au încercat să înăbuşe şi să oprime valorile cele vii ale credinţei în taina Adevărului. Aceste amănunte au fost confirmate în scris în minunatele pagini hagiografice cuprinse în Sinaxare, Martirologii sau alte însemnări biografice.

Mărturii hagiografice

Mitropolitul Nestor Vornicescu a ştiut foarte bine să pună în lumină valoarea şi importanţa documentelor hagiografice pentru folosul permanent al teologiei ortodoxe. În legătură cu pătimirile primilor martiri creştini, daco-romani şi străromâni,

mitropolitul Nestor arată că „vechile Martirologii răsăritene s-au păstrat până astăzi abreviate în Martirologiile occidentale.

De exemplu, Breviarum Syriacum, cel mai vechi Martirologiu răsăritean, scris de un arian între anii 370 şi 380, s-a păstrat într-o prescurtare încadrată în Martirologiu roman; Martirologiu hieronymian, atribuit lui Eusebius Hieronymus, reprezintă, de fapt, o compilaţie apuseană din secolul al VII-lea, care stă la baza Martirologiului roman (catolic) din zilele noastre. La baza Calendarului ortodox de astăzi stă lucrarea de dată relativ recentă: Sinaxarul Bisericii Constantinopolitane, o listă de sfinţi alcătuită în secolul al VIII-lea (Minologiu-evangheliar)" (Nestor Vornicescu, Pătimirea sfinţilor Epictet şi Astion, Craiova, 1990, pp. 5-6).

La rândul său, părintele profesor Mircea Păcurariu aduce mai aproape de noi aceste însemnări hagiografice, amintind legătura lor cu ţinuturile sud şi nord-dunărene. *„Trebuie să ştim că daco-romanii trăiau atât în dreapta, cât şi în stânga Dunării, deci pe un teritoriu foarte întins, pe care s-au şi format poporul român şi limba română. De aceea, vom pomeni mai multe nume de martiri daco- romani, chiar dacă ei n-au pătimit pe teritoriul actual al ţării noastre, ci la sud de Dunăre, în Serbia şi Bulgaria de astăzi. Numele unor martiri le cunoaştem din actele martirice, care erau scurte lucrări ce povesteau pătimirea lor, sau din aşa-numitele Martirologii, adică un fel de calendare, în care erau trecute zilele de sărbătoare închinate martirilor"* (Pr. prof. dr. Mircea Păcurariu, Sfinţi daco-romani şi români, Iaşi, 1994, p. 26).

Viaţa Sfântului mucenic Lup în sinaxare

Între sfinţii daco-romani, despre a căror viaţă mucenicească grăiesc documentele hagiografice şi sinaxarele Bisericii Primare, se numără şi Sfântul mucenic Lup. Se ştie că era originar din cetatea Novae, situată la sud de Dunăre, pe ţinutul Bulgariei de astăzi (odinioară antica Moesia Inferior). Se găsea pe cea mai de jos treaptă a societăţii romane, fiind socotit în rândul sclavilor. Cu toate acestea, documentele îl menţionează alături de Sfântul mare mucenic Dimitrie, guvernatorul Tesalonicului, slujindu-l cu credinţă şi împărtăşind dimpreună şi în ascuns dragostea pentru Biserica lui Hristos.

Din viaţa Sfântului Dimitrie reiese că, după ce acesta a primit cununa muceniciei, tăindu-i-se capul de către împăratul Maxenţiu, Sfântul Lup „a înmuiat veşmântul său şi un inel în sângele marelui mucenic şi mergea cu ele prin cetate, mărturisind credinţa şi săvârşind multe minuni, tămăduindu-i pe oameni de boli şi neputinţe".

Totodată, din porunca Sfântului Dumitrie, Sfântul Lup, moştenind toate averile stăpânului său, le-a vândut şi a împărţit banii săracilor.

Paginile de Sinaxar lămuresc în chip minunat puternica sa credinţă în Hristos prin care „a sfărmat pe zeii cei fără de suflet ai păgânilor, iar pe alţii i-a scufundat în mare". Pentru acest lucru, necredincioşii au căutat fără odihnă să-l piardă, dar de fiecare dată propria lor răutate li se întorcea împotrivă, căci „voind ei să-l prindă, îi oprea pe ei puterea lui Dumnezeu şi nu-i lăsa să se apropie de dânsul. Deci, stând de departe, au întins arcurile şi au început a trage asupra lui săgeţi; dar, în loc să-l rănească pe mucenic, se răneau cu săgeţile unii pe alţii. Iar sfântul stătea în mijlocul lor ca un semn de ţintă spre săgetare, dar nu-l nimereau, nici nu-l răneau. Iar de vreme ce mucenicul lui Hristos încă nu era botezat, şi dorea ca să nu moară în mâinile chinuitorilor fără Sfântul Botez, de aceea s-a rugat la Dumnezeu şi îndată din cer s-a revărsat apă peste dânsul. Astfel a luat de sus scăldătoarea cea dumnezeiască, toţi elinii privind la aceea şi mirându-se" (Vieţile sfinţilor, luna august, pp. 170-171). După multe încercări nereuşite de a-l ucide, sfântul s-a dat singur în mâinile păgânilor, primind cununa muceniciei prin tăierea capului.

După martiriu, creştinii din cetatea Novae au adăpostit la loc de cinste moaştele Sfântului mucenic Lup, cinstindu-le cu mare evlavie. Sărbătoarea sa îi aduna laolaltă pe săraci şi pe bogaţi, amintindu-le tuturor de jertfa sa mucenicească, săvârşind minuni şi dând tămăduiri tuturor celor ce îl chemau în rugăciune.

Spre finele veacului al 4-lea, în cetatea Novae a poposit prinţul bizantin Petru, fratele împăratului Mauriciu, care şi-a plecat genunchii la sărbătoarea Sfântului Lup, în ziua de 23 august.

Sfântul mucenic Lup

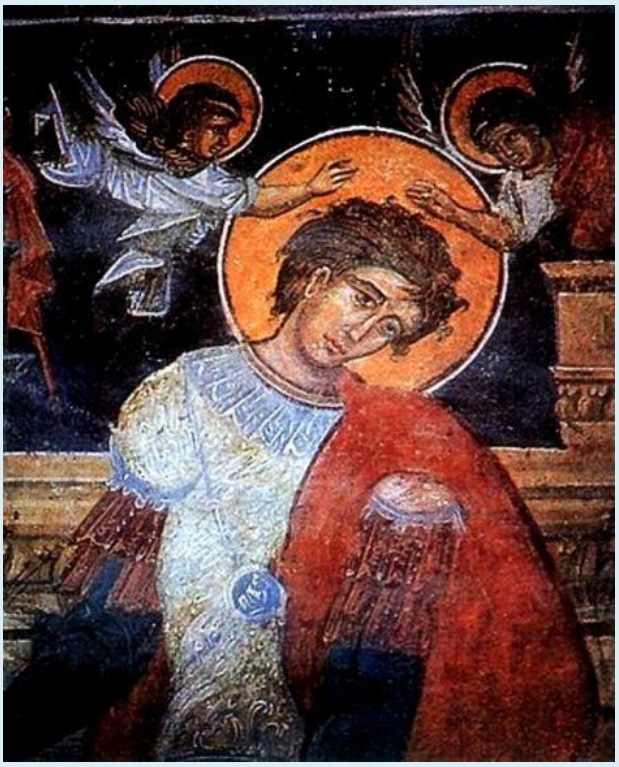

Acesta a vieţuit la cumpăna veacurilor al III-lea şi al IV-lea şi a fost slujitorul sfântului marelui mucenic Dimitrie, mai-marele oştirii din cetatea Tesalonicului (pomenit la 26 octombrie).

După ce împăratul Maximian i-a tăiat capul Sfântului Dimitrie, Sfântul Lup a înmuiat marginea veşmântului său şi un inel în sângele marelui mucenic, cu ele săvârşind multe minuni în cetate, tămăduindu-i pe oameni de toată boala şi neputinţa.

Împăratul Maximian, care încă se afla în Tesalonic, a prins de veste şi a poruncit ca Lup să fie dat la cazne şi apoi ucis. Ostaşii, care îndreptaseră armele împotriva sfântului, le-au abătut unii asupra altora, vătămându-se rău.

Pentru că încă nu era botezat, Sfântul Lup s-a rugat lui Dumnezeu să-l învrednicească a primi botezul mai înainte de moarte. Atunci îndată a pornit o ploaie şi astfel, sfântul mucenic a primti botezul dintru Înălţime.

După grele pătimiri, Sfântul Lup s-a săvârşit de sabie şi s-a sălăşluit întru cele de Sus spre desfătare veşnică, de unde pururea săvârşeşte minuni pentru cei ce înalţă rugăciuni către dânsul.

***

Astăzi, pomenirea ta, pe care peste an o prăznuim, ne-a strălucit nouă mai luminat decât soarele, luminând tot pământul, gonind norii sufletelor şi ridicând întunericul patimilor.

Sicriul tău s-a făcut doctorie izgonitoare de tot felul de boli şi casă de tămăduire necheltuită a sufletelor; căci de la Dumnezeu, te-ai îmbogăţit cu darul tămăduirilor, Prealăudate Lup. *(din Canonul Sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Din roadele ostenelii şi evlaviei vrednice de laudă pentru sfinţii neamului nostru românesc.

Calendar ortodox: Sfântul mucenic Lup vindecă bolile trupului și ale sufletului

de Mirela Barbă,
21 aug. 2016

Calendarul ortodox îl pomenește pe Sfântul mucenic Lup, pe 23 august. Fostă Zi națională pentru noi, vreme de aproape o jumătate de veac, 23 august stârnește amintiri. Însă sunt puțini aceia care știu este și ziua în care se înalță rugăciuni către Sfântul mucenic Lup sau Lupus, mare făcător de minuni.

Sfântul Lup merită respect

Despre Sfântul Lup se știe că i-a fost slujitor și ucenic Sfântului mare mucenic Dimitrie. A trăit în cetatea Novae, în regiunea Dunării de Jos, în smerenie. Viaţa lui a fost marcată de sclavia apăsătoare, fiind asuprit de nedreptăţile bogaţilor. Deşi, după rânduiala romană, era sortit să facă parte din clasa sclavilor, fiind în afara oricăror drepturi şi plin de nevoi, el nădăjduia totuşi că Dumnezeu îl va ajuta şi credea în făgăduinţa Celui de Sus, venit să propovăduiască dezrobirea şi eliberarea, spunând „fericiţi vor fi cei săraci cu duhul, căci a lor este Împărăţia lui Dumnezeu'. Şi Lup I s-a alăturat, iubindu-L până la sacrificul suprem, dându-şi viaţa în numele credinţei.

Este făcător de minuni

A rămas în scrierile religioase ca făcător de minuni. Căci, după ce împăratul Maximian i-a tăiat capul Sfântului Dimitrie, Lup a înmuiat marginea veşmântului şi un inel în sângele mucenicului martir, săvârşind apoi cu ele multe minuni, vindecând boli şi dureri. Dar împăratul a aflat de faptele miraculoase şi a poruncit ca Lup să fie întemniţat şi torturat, apoi ucis. Numai că, soldații care au îndreptat armele către el au început să se lovească unii pe alții, rănindu-se. Pentru că nu era botezat, Lup s-a rugat ca Dumnezeu să-i dea botezul înainte de a muri. Și, din senin, s-a pornit să plouă, acesta fiind semnul că a primit botezul de Sus. În cele din urmă, a fost ucis cu sabia, pe 23 august în anul 304, dar a continuat să facă minuni și dincolo de moarte.

Te scapă de lupi și de pagube

Încă din cele mai vechi timpuri, oamenii l-au cinstit pe Sfântul Lup prin serbări speciale. Scrierile religioase menționează că, la finele secolului al șaselea, prințul Petru, fratele împăratului Mauriciu, a vizitat cetatea Novae exact în ziua sărbătorii Sfântului Lup, considerat încă de atunci Părintele săracilor, care s-a jertfit pentru Hristos.

În folclorul nostru, această zi se respectă, gospodarii nefăcând nici un fel de muncă, pentru a fi apărați de lupi și de rele.

Icoane

23 august

Sf. Ierarh Irineu
Sf. Mc. Lup
Sf. Ierarh Calinic
23 august

Ὁ ἅγιος
ΝΑΙΟΣ
Ὁ ἅγιος
ΛΟΥΠΟΣ
Ὁ ἅγιος
ΚΑΛΛΙ
ΝΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Ὁ ἅγιος
ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
Ὁ ἅγιος
ΛΟΥΠΟΣ
Ὁ ἅγιος
ΚΑΛΛΙ
ΝΙΚΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΛΟΥΓΔΟΥΝΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

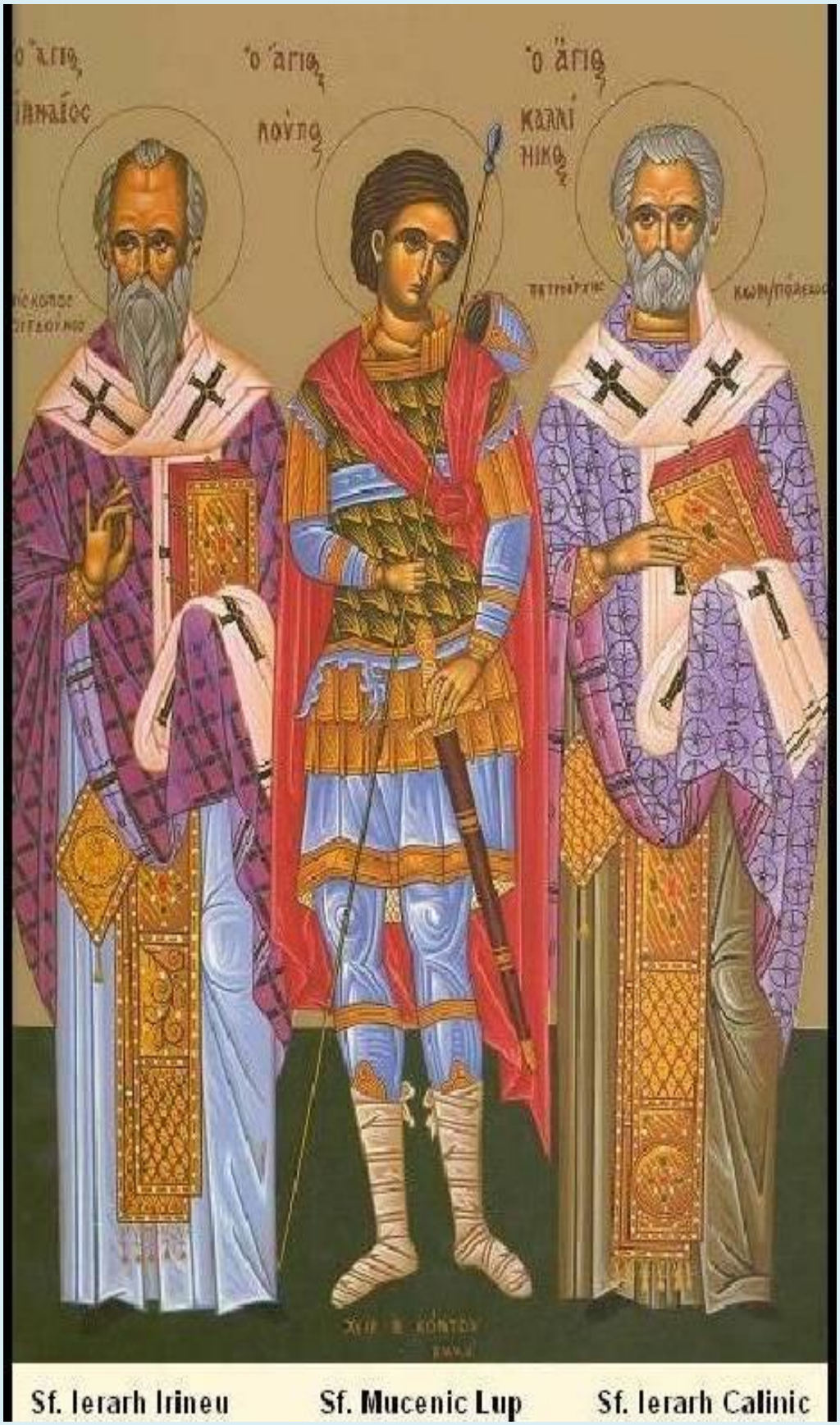
Sf. Ierarh Irineu
Sf. Mucenic Lup
Sf. Ierarh Calinic

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ὁ ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ
Ὁ ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΠΟΣ
Χείρ Δημητρίου Συριμάζη
·2013·

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ
Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΓΙΟΣ
Ο ΜΥΡΟ ΒΛΗΤΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ
Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΠΟΣ

SFÂNTUL
MC. LUP

DOXOLOGIA.ro
SF. MC.
LUP

SF. MC.
LVP

SFÂNTUL
MC. LUP

Troparul Sfântului Mucenic Lup

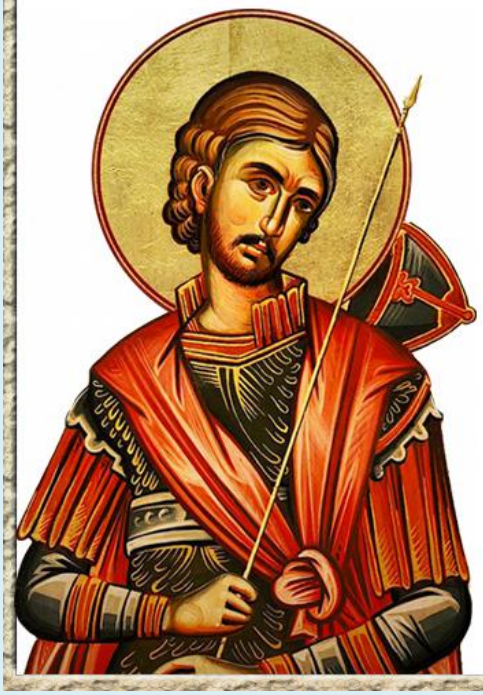

23 August - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Lup, întru nevointa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a si ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieste sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

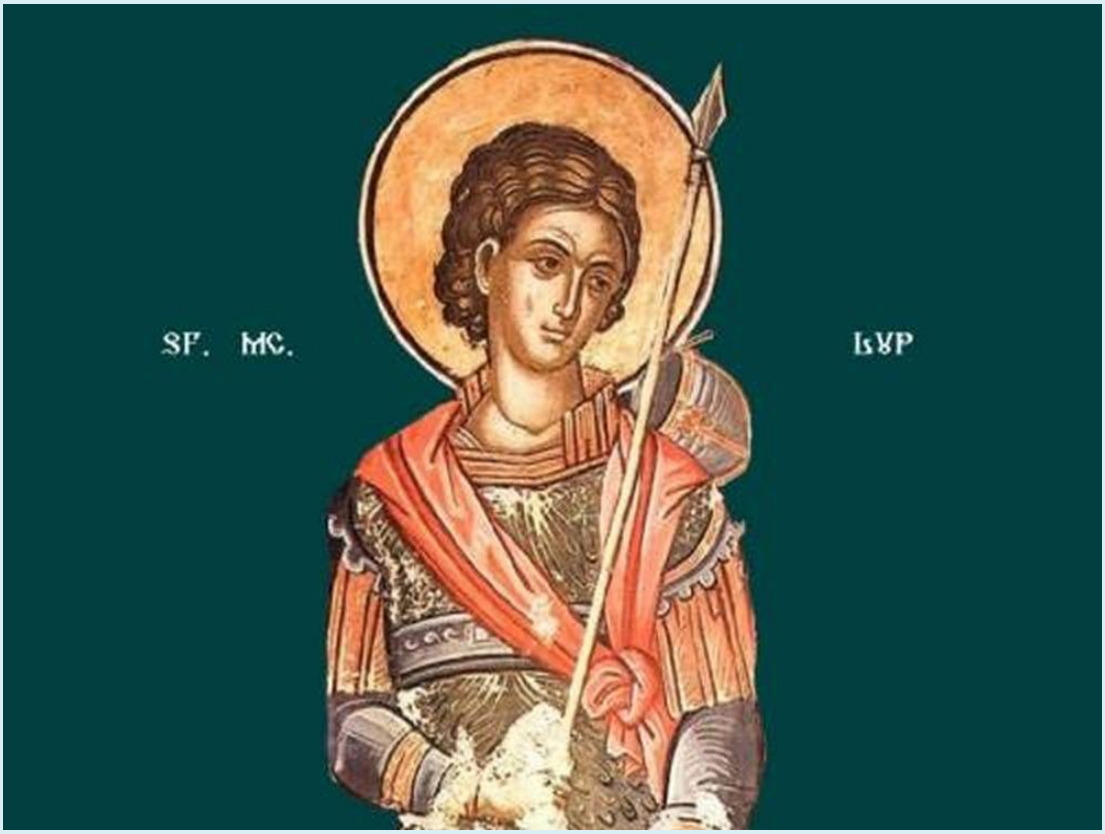

Știați că...
La moartea Sfântului Mucenic Lup s-a pogorât apă din Cer peste el și s-au făcut multe tămăduiri?
Rugându-se Sfântul să nu fie ucis înainte de a fi botezat, s-a pogorât apă din Cer peste el, apoi a fost omorât cu sabia, după multe torturi. La mormântul lui s-au făcut tămăduiri de toate felurile, căci iubirea sa de Dumnezeu a învins moartea.
©doxologia.ro

Bucură-te, Sfinte mucenic Lup din Novae!